

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Štampa vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 6 K, pol leta 3 K in za četrta leta 1 1/2 K. Naročnina za Nemčijo 8 K, za druge izvenavstrijske dežele 8 K. Kdor hoče sam po njega, plača na leto samo 3 K. — Naročnina se pošilja na: Upravištvu „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopolnjuje do odpovedi. — Učje „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 12 vin. — Uredništvo: Koroška cesta šte. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravištvu: Koroška cesta šte. 5, sprejema naročnine, inserate in reklamacije

Slovenci, na delo za samostojno jugoslovansko državo!

Mi hočemo lastno državo pod žezlom Habsburžanov, v kateri bomo sami odločevali o svoji usodi. — ta klic odmeva zdaj po vseh jugoslovanskih krajih. Veliko navdušenje za to idejo vlada povsod. Povsod se izjavljajo občine, okrajni zastopi, duhovščina žene in dekleta za združenje vseh Jugoslovancov v eni sami državi pod žezlom vladarske hiše habsburške, v kateri bo Jugoslovanc sam svoj gospodar. Naši poslanci delajo na Dunaju neutrudljivo za uresničenje te velike ideje. Mi vsi pa smo dolžni jih pridno podpirati v tem delu. Najboljše podpiramo mi jugoslovanske poslance v boju za samostojno jugoslovansko državo, ako se glasno izjavimo vsi kakoren mož za zedinjenje vseh Jugoslovancov v svoobodni jugoslovanski državi. Potem se lahko naši poslanci pred vsem svetom sklicujejo na to, da celi narod odločno zahteva, da se prejkoprej osnuje samostojna jugoslovanska država pod žezlom habsburškim, v kateri bo slovansko ljudstvo samsvoj gospod.

Zatorej pa danes glasno pozivamo vse rodoljube na Štajerskem, naj storijo takoj odločne korake, da se takoj izrečejo vse slovenske občine za zedinjenje Jugoslovancov v lastni državi v smislu deklaracije jugoslovanskih poslancev z dne 30. majnika 1917. Isto naj storijo tudi slovenski okrajni zastopi v najkrajšem času, kakor tudi ž. duhovščina in druge korporacije. Podpise za jugoslovansko deklaracijo pa naj zbirajo med seboj tudi naše narodne že-

ne in narodna dekleta in sicer po župnijah ter naj podpisane pole v rekomandiranem pismu pošljejo na naslov: „Uredništvo Straže v Mariboru“, odkoder jih bomo poslali naprej. Čim več podpisov je na poli, tem boljše. Za te izjave ni potrebno nobeno posebno besedilo. Napiše se naj na primer na vrhu pole to-le:

„Izjava:

Podpisani občinski odbor (ali pa: Podpisane žene in dekleta župnije I. I.) zahteva, da se prejkoprej združijo vsi Jugoslovanci v samostojno jugoslovansko državo v smislu deklaracije Jugoslovanskega kluba z dne 30. majnika 1917, pod žezlom slavne habsburške vladarske hiše, ker vidi edino v tem rešitev slovenskega naroda.“

Pod to izjavo naj sledijo podpisi.

Na delo torej in sicer takoj, ker odločilni trenutki se bližajo in nas morajo najti pripravljene!! Slovenski župani, na dan z izjavami za jugoslovansko državo! Slovenska dekleta, ki ste že tolikokrat pokazale, da ste navdušene za svoj mili narod, vzemite v roke agitacijo in zbirajte podpise žen in deklet; podregajte pa tudi, kjer je potrebno, občinske odbornike, da storijo svojo narodno dolžnost. Vašim priključnim besedam se ne bo do mogla ustavljati srca tudi narodno zaspanih slovenskih mož!

Kaj bo z mirom?

Vse je že upalo, da bo v Brest-Litovsku res sklenil mir, če ne splošen mir, pa vsaj mir med Rusijo in našimi zavezniki (Avstrijo, Nemčijo, Bolgarijo in Turčijo). A popolnoma nepričakovano so dne 4. januarja prispale vesti o resnih težkočah pri mirovni pogajanjih v Brest-Litovsku. Prišlo je do s-pora, oziroma nesporazumljenja, med sedanjo rusko vlado in Nemčijo ter zavezniki Nemčije.

Ruska vlada zahteva, naj se mirovna pogajanja ne vršijo več v Brest-Litovsku, ampak v glavnem mestu Švedske, v Štokholmu. Ruska vlada se

izgovarja, da bi bil Štokholm kot nepristransko mesto mnogo bolj pripraven za uspešna pogajanja nego Brest-Litovsk, kateri je sedaj pod nemško oblastjo. Nemški listi so takoj zagnali velik krik proti tej zahtevi ruske vlade in naglašajo, da so očitno Anglieži nahujskali Ruse, naj zahtevajo Štokholm kot mesto za mirovna pogajanja.

Nemški državni kancelar grof Hertling je dne 4. t. m. v glavnem odseku poslanske zbornice v Berlinu izjavil, da Nemčija odklanja mesto Štokholm kot kraj za mirovna pogajanja. Nadalje je naznanil grof Hertling, da očita ruska vlada Nemčiji, da poslednja krivo razlaga ruski predlog glede pravice samoodločevanja narodov. Nemčija je še, predno se je začel sklepati mir, pod varstvom svoje vojaške sile upeljala v pokrajini Kuronsko, kjer je samo 7% nemškega prebivalstva, glasovanje, kam hoče v bodoče pripadati ta pokrajina. Kuronski deželni zbor, izvoljen potem ljudskega glasovanja pod varstvom in nadzorstvom pruskega vojaštva, je sklenil z 17 proti 12 glasovom, da hoče odslej pripadati k Nemčiji in ne več k Rusiji. Rusko in ostalo četverosporazumovno časopisje očita Nemčiji, da je postopanje Nemcev glede Kuronske jasen dokaz, kako si Nemčija predstavlja pravico samoodločevanja narodov, češ: Nemčiji je le za priklopitev novih pokrajin, a resnična pravica samoodločitve narodov pa ji je deveta briga. V kolikor so ti očitki naših sovražnikov proti Nemčiji opravičeni, bodo pokazali bodoči dogodki.

Mirovni odposlanci Rusije in naših držav so sicer dne 4. jan., kateri dan bi se naj zopet pričela pogajanja, dospeli v Brest-Litovsk, a do danes, dne 7. jan., ko to pišemo, še nimamo poročila, ali so pogajanja res prekinjena ali razbita ali ne.

Naši sovražniki, t. j. četverosporazum, v katerem ima glavno besedo Anglija, niti niso odgovorili na poziv ruske vlade, naj se do dne 4. jan. izjavijo, ali se bodo udeležili mirovni pogajanj v Brest-Litovsku.

Angleški ministrski predsednik lord Zorž je dne 4. jan. podal značilno izjavo, v kateri je označil angleške mirovne cilje. Lord Zorž pravi med drugim: „Prva zahteva angleške vlade in njenih zaveznikov je popolna upostavitve Belgije s povrnitvijo škode in priznanjem ljudskega prava. Potem pride upostavitve Srbije in Črnogore, zasedenih pokrajin

LISTEK.

Vojni spomini.

(Januš Golec.)

(Dalje.)

Ta gospod bo ostal v spominu vsakemu izmed nas, kateri smo mu tlačali in katere je bičal ter nam pripogibal hrbte v prah pokorne ponižnosti in strahu.

Po preteku 21 dni artilerijskih in pehotnih bojov so se pomirili naši sosedje Rusi kar na enkrat. Pognali so na tisoče žrtve v smrt in pogibelj, a priborili si niso niti pedi zemlje.

Ko so prekinili Rusi svoje navale, smo prejeli tudi mi povelje: odkorakati iz Rarancz v sosednjo vas Toporoutz. V noči, predno smo odpotovali, smo pokopali padlega kadeta dr. Adamiča. Ob zidu odtotne cerkve sem pustil izkopati grob. Zavili smo mrliča v šotorno platno in naši pionirji so spuščali mrliča polagoma v grob.

Pogrebi so ravno sklonili globoko glave, da spustijo žrtev na dno, pa je prihušnila po zraku krogla in — pač! — zasadila se je enemu pogrebcu naravnost v glavo. Trenutno je omahnil in padel v znak v grob na mrliča. Moško krepko truplo se je potresavalo bolešno, z rokami je pulil mrličovo obleko. Grgrati in vreti mu je začelo v prsih — umiral je! Počakali smo še do četrte ure in zagrebli v skupen grob mrliča in pogrebec.

Temu podobni prizori so se dogajali večkrat na bojišču. Krogla, ki frčala preko bojne črte v ozadje, so presneto nevarne, ker poljubi taka jeklena para človeka, če se slučajno srečata, nevarnost v glavo ali pa v trebuh. Na tem ponočnem pohodu

Rarancz v Toporoutz smo izgubili na ta način nekaj mrtvih in precej ranjenec.

Tako razsežne vasi kot je Toporoutz, nisem zasledil nikjer. Je kar celo slavnostno mesto, po katerem mora romati človek nekaj dni, predno se mu privadi v toliko, da se potem spozna in lahko pogodi svoj stan. Vas diči krasna pravoslavna cerkev. Moderna stavba, dozidana v letu 1914. Po velikosti in ličnosti presega ta božji hram pač vse pravoslavne, kar sem jih kedaj videl.

V Toporoutzu smo se nastanili, da bi popravili in poprili vsled bobnečega ognja poškodovane in porušene postojanke. Ne bom hvalisal po nepotrebnem svojega regimenta, a bodi mu pribito v čast: ni umel pač nikdo tako lepo graditi strelskih zakopov kakor ravno naši ljudje. Radi te naše vrline in prednosti smo romali po celi Galiciji in Bukovini, da popravimo in prenapravimo postojanke. Seveda so naši siromaki kleli to svojo umetnost, ki jim je brusila pete, izžemala potne srage in jim iztiskala krvave žulje. Je nekaj bridkega: delaj, robotaj in se trudi po živinsko noč in dan. Ko si pa enkrat izkopel in opremil svoj kot, kamor bi lahko položil — svojega rojstva utrjene ude, pa: hajdi naprej! A na tvojem prostoru pa bo počival kdo drug, ki se ni trudil in ni delal. S popraviljanjem in kopanjem teh strelskih jarekov smo se ukvarjali skoro celi leti 1915 in 1916. So nam pač rekali, da smo dobri delavci, a slabi vojaki. Trpeti smo pa morali kot vojaki in delavci.

V Toporoutzu je začelo tudi snežiti in snežilo je kar ves teden dan in noč. Bril in tulil je severni veter ter kolobaril in gromadil sneg v neprenehne zameti. Naši ljudje so razmetavali sneg, delali čazi, pa je bilo vse zastoj, ker je prehudo meto. Sneg in zameti so pretvarjali že itak ogromno vas

v nekako blodišče. Pogodil sem le tedaj v svoj stan, če sem se oprijel žice našega telefona.

Ko se je pa enkrat zjasnilo nebo, nam je buknil v obraz mraz, kakoršnega poznajo le ti severni kraji. Veter nam je naganjal ledeno sapo do kosti, da so mi zašklepetali zobje, če sem se le malo upal izpod strehe. Dobro sem pretuhtal vsak korak, katerega sem bil prisiljen stopiti na prosto. Od zunaj mraz, da mi je zastajala kri; v kočuri pa me je drčal in ujedal oberst bolj nadležno kot uši.

V tem preklicanem Toporoutzu sem se do dobra ovcil za nekaj let po mrazu in jezičnem biču, katerega je vihtel po meni naš skiljavi gospodar. Ded je bil še bolj zadregast, ker sta ga priklopala mraz in sneg v kletko štirih sten, da ni mogel lažiti po vasi. Preganjal si je kilometre dolgega časa s centi moje potrpežljivosti, katero je preizkušal od zore do mraka.

Našemu staremu ni prijalo to zimsko, brezdelno čepenje v Toporoutzu. Vedno je jadikovalo tožil, da se krši z brezdelnostjo vojaški red. Iz našega polka bo postala s časom nepokorna delavska sodruga, ki ne bo več za vojaško službo in za boj. Drečal je tako dolgo na višjih mestih, da so ugodili ti njegovi prošnji in nas odpoklicali iz Toporoutza v znano Sadagoro. Tukaj bi naj ne izmetaval polk — strelskih lukenj, ampak se vezbal in uril v vojaških strokah. Novi oberst bi naj preustrojlil nas delavce v prave vojake od pet do glave.

Sadagora je čer noviško predmestje in nekako Abrahamovo naročje. Gnezdo, zavetišče vseh bukovinskih židov. Kristijanov biva tukaj bore malo, samo pravoverni židje v dopetnih kaftanih, neobritih omarah in za ušesi nadolgo v svedrih strkoljenih las. Sadagora je slovela že dolgo pred vojno po takozvanem čučdelnem rabiju, ki je posedal tu svoj

Francije, Italije in Rumunije ter popolno odpoklica-
nje tujih armad iz teh ozemelj. Popraviti se morajo
krivice, storjene posameznim narodom in državam.
(Tukaj misli lord Zorž na krivice, ki jih je bajle sto-
rila Nemčija raznim državam tekom vojne.) To je
temeljni pogoj stalnega miru. Franciji se mora po-
praviti škoda, napravljena v vojni leta 1870-1871.
Če sedanji vladajoči krogi Rusije nastopajo po svo-
je brez ozira na zaveznike, tudi nimajo sredstva, da
bi zabranili nesrečo, ki bo Rusijo gotovo zadela.
Potrebna je za vse poljske pokrajine neodvisna Polj-
ska. Razkosanje Avstro-Ogrske ne
spada k angleškimi vojnimi ciljem.
Avstro-ogrski narodnosti pa morajo dobiti resniče-
no avtonomijo. Tudi italijanske zahteve po združe-
nju njih rojakov se morajo izpolniti. Isto velja i za
Rumunijo. Če se bodo izpolnile te opra-
vižene zahteve, bo Avstro-Ogrska
moč, ki bo pospešila mir in svobodo
Evrope, dočim je sedaj samo orodje
obsojevredne pruske vojaške sile!
Anglija tudi nima ničesar proti obstoju Turčije s
Carigradom kot glavnim mestom, a zahteva se za
vse ladje prost prehod iz Črnega v Sredozemsko
morje. Nadalje zahteva Anglija, da dobijo narodi
turških pokrajin: Arabije, Armenije, Mezopotamije,
Sirije in Palestine posebne narodne slobodščine. O
bivših nemških kolonijah naj odloči posebna komi-
sija, ki se mora ozirati na želje prebivalstva teh po-
krajin. Anglija hoče stalen mir, a se morajo v leto-
šnje poprej izpolniti trije pogoji: Varovati se mora
veljavnost sklenjenih pogodb, uveljaviti se mora pra-
vica samoodločevanja narodov in omejiti se mora ob-
oroževanje ter možnost zopetnega izbruha vojne.

Francoski ministrski predsednik pa je isti dan
izjavil, da se hoče Francija v družbi z Anglijo, I-
talijo in Ameriko boriti naprej do popolne zmage in
do poraza Nemčije.

Iz tega je razvidno, da je malo upanja, da bi
se sedaj sklenil mir, kakoršnega si želi Nemčija.
Vprašanje o samoodločbi narodov bo igralo pri mi-
rovnih pogajanjih, ali se že ista vršijo sedaj ali ke-
daj pozneje, najvažnejšo ulogo. Ruska vlada vstra-
ja pri tej zahtevi, istotako tudi Anglija. Stališče
Nemčije in Avstrije glede samoodločbe narodov še ni
popolnoma jasno označeno. Upamo pa, da bodo naši
državniki v tem vprašanju celo prekosili naše so-
vražnike in bodo dovolili Slovanom in drugim tlače-
nim narodom iste pravice kot Nemcem i Madžarom.
Slovani smo v vsakem oziru tekom cele vojne izvr-
ševali v polni meri svoje domovinske in državljans-
ke dolžnosti in torej smemo s popolno pravico zah-
tevat svojo narodno samostojnost in svobodo. Mi Ju-
goslovani smo bili in hočemo vedno ostati zvesti
habsburški vladarski hiši, a dati se nam mora za-
željena svobodna Jugoslavija pod žezlom cesarja
Karla I.

Nove ravnalne cene za vino.

Glede cen za vino nas je prosilo več vinograd-
nikov, naj še enkrat pojasnimo v „Slov. Gospodar-
ju“, kako je razumeti ravnalne ali primerne cene, ki
jih je določila dunajska osrednja komisija. V nasled-
njem prinašamo strokovnjaški spis kranjskega kle-

sedež, svoj gradič. Bil je to žid, ki se je odlikoval
po svoji izvanredni modrosti, nadarjenosti in pre-
tikanosti.

Judje so ga čislali, spoštovali, da, naravnost
sboževali kot preroka. Kar so za nas Slovence Ma-
rijine božje poti, je bila Sadagora, gradič čudotvor-
nega rabijskega, za žide. Romali so k njemu na tisoče,
da so poslušali iz njegovih prerokskih ust nauke in
nasvete. Prerok je bil seveda bogatin in stanoval je
v lično bogatem gradiču kot kak malik. Ko je zatis-
nil stari čudotvorec pred leti oči, je prešla njegova
vsemodrost in vseveda na njegovega nečaka. Ta je
bil star tedaj, ko je izbruhnila vojna, komaj 17 let,
da kljub mladosti je bil mali bog bukovinskega ži-
dovstva. Prerokski stolec so mu izpodmaknili Rusi, ki
so leta 1914 zasedli Sadagoro. Čudodelnik jih ni ča-
kal v svojem kraljestvu, ampak jo je potegnil na
Dunaj, kjer še menda danes kramari ter trli svojo
v zvezde kovano modrost. Rusi so mu oplenili nje-
gov gradič do golih reber. Sploh vsa Sadagora je
trpela močno vsled ruskega napada.

V tem mestu je velika ulanska vojašnica, ki je
vsled sovražne zasede močno poškodovana. V leto-
razdrapano kasarno so vtaknili naše vojaštvo z na-
logo, da si naj mi sami razvaline popravimo in po-
krpamo.

Obert se je nastanil s celim stabom v šoli.
Tukaj se je začelo po dveletni vojni vežbanje ter
ekserciranje, da so pokale vsakemu kosti. Stari se
je zaklel, da nas bo preustrojlil v vzor-vojake. Vsa-
ko jutro sem spremljal gospoda na vežbališče, kjer
se je zadiral in zmerjal častnike in vojaštvo. Obču-
doval sem pogostokrat našega očma, kako je zapazil
na vežbališču že od daleč vsako nerednost. Komaj
pa prijezdila h kaki kompaniji, pa je že kričal na
1 km oddaljenosti:

„Temu možu manjka knof!“

„Ta ima predeolge lase!“

„Oni nima pravilno zvite očeje itd.“

Šem se ojunačil in ga vprašal, kako da on li

tarskega nadzornika g. B. Skalicky. Priznani stro-
kovnjak piše:

Dunajska centralna komisija za preskušanje
cen je dosedanje ravnalne cene za vino razveljavila
in je v vseh avstrijskih deželah določila sledeče no-
ve ravnalne cene za srednje vino:

Za srednje vino avstrijskega izvora pri pro-
daji po pridelovalcu od kleti pridelovalca za hekto-
liter 300 K.

Za srednje vino avstrijskega ali ogrskega iz-
vora pri prodaji v vseh kronovinah izveniši Češke:
a) za veletrgovino: za vino v sodih belo 375
K, rdeče 395 K za hektoliter; za vino v steklenicah
po sedem desetink litra belo 4 K 20 v, rdeče 4 K
30 v za steklenico;

b) v gostilni ali v nadrobni trgovini: vino iz
sodov, belo za liter 4 K 60 v, rdeče 4 K 80 v; za
vino v steklenicah po sedem desetink litra, ako se
prodaja gostom za porabo v gostilniškem prostoru,
belo 5 K 80 v, rdeče 5 K 90 v za steklenico, ako se
pa prodaja čez ulico, oziroma v trgovini na drobno,
belo vino 5 K, rdeče 5 K 10 v za steklenico.

Za vino, ki ga toči pridelovalec „pod vejo“, je
določena cena 3 K 20 v za liter.

Za srednje vino se smatra vino, ki je po iz-
gledu, duhu in okusu brez napak in ima kot belo
vino 9—10, kot rdeče vino (črnina) 10 do 11 volum-
nih, t. j. prostorninskih odstotkov alkohola. Za vi-
na, ki so šibkejša kot srednja, veljajo pri prodaji po
pridelovalcu od njegove kleti naslednje ravnalne
cene:

Ako ima belo vino 8—9, oziroma rdeče vino 9
—10% alkohola, 270 K za hektoliter; ako ima belo
vino 7—8, oziroma rdeče 8—9% alkohola, 240 K za
hektoliter; ako ima belo vino 6—7, oziroma rdeče 7
—8% alkohola, 210 K za hektoliter; ako ima belo vi-
no 4—5, oziroma rdeče 5—6% alkohola, 150 K za 1
hektoliter.

Za vino iz naravnost rdečih, ameriških
vrst grozdja, n. pr. Izabela, ali pa iz drugih manj
vrednih sort je določena cena 100 K za hektoliter.

Kakšen razloček je tedaj med prej postavljeni-
mi in sedanji ravnalnimi cenami? Prej postavlje-
na cena za srednje vino je bila za pridelovalca pri
nas enaka kot sedaj, t. j. 300 K za hektoliter od
kleti. Ni pa bilo povedano, kaj da je razumeti pod
izrazom srednje vino. Sedaj nam predpis jasno po-
ve, kaj da je razumeti pod srednjim vinom, namreč
vino brez vseh napak, ki ima, ako je belo, 9—10, a-
ko je pa rdeče ali črnina 10—11 prostorninskih ali
volumnih odstotkov alkohola. Naša boljša, pozno tr-
gana bela vina so letos gotovo dosegla in celo pre-
korčila to množino alkohola (9—10%). Rdeče vino
ali pa črnino bo pri nas redkokje dobiti, da bi ime-
la nad 10% alkohola, tedaj bo redkokje mogoče za-
htevati za njo na podlagi predpisanih cen po 300 K
za hektoliter. Največ bo pri nas dobiti rdečega vi-
na z 9—10% alkohola, za katerega pa je določena
cena 270 K za hektoliter.

Iz vsega tega vidimo, da so vinske cene, do-
ločene z novo naredbo osrednjega urada za presku-
šanje cen, za pridelovalca znatno znižane.

Cene pa, ki veljajo za vinskega trgovca in za
gostilničarja, oziroma za nadrobno trgovino, so bi-
stveno drugače urejene kot s prejšnjo naredbo.

Medtem ko je smel trgovec ali gostilničar po-

zapazi vse te malenkostne pomanjkljaje koj na prvi
pogled. Lepo mi je odgovoril in me dobro podučil
tako-le:

„Če imate nalog pregledati več regiment, si
morate celo inšpekcijo razdeliti. Jaz n. pr. pogledam
pri vsaki stotnji na kaj drugega. Si določim: Tu-
faj bom zasajal oči samo v knofe, tamkaj le v puš-
ke, zopet drugod samo v nahrbtnike itd. Pri tem ta-
ko razdeljenem opazovanju takoj zapazim: Halt!
Temu možu manjka to, onemu to itd. Seveda, ča-
stniki in ljudje mislijo, da sem vsegaviden, če zalo-
tim enega pri pomanjkljivih knofih, drugega pri pre-
dolgih lasih itd.“

Stari je bil zvit po lisičje. Meni je zaukazal
na navaden delavnik sv. mašo s pridigo na prostem
pri 27 stopnjah mraza. Sem menil, da se mi mora-
jo posmoditi ušesa, nos ter prsti, pa sem preстал le
preizkušnjo brez vsake osmole jaz, častniki in mo-
štvo. Muštral nas je gospod z neizprosljivo strogos-
jo cele tri tedne, da smo stali kot sveče ravno in
se vedli vsi mirovno vojaško. Iz delavcev smo se
prelevili v snegu in mrazu v vojake, ki bi se bili
lahko kosali, kar se tiče kretanja, s samo dvorno
stražo cesarskega Dunaja. Strogost in pokorščina
ste dve prekli, s katerima se oklesti s časom vsak
nered in nepotrebna razvada.

Že zgoraj sem bil omenil, da je v bližini Sa-
dagore bukovinska prestolnica Černovice. Za našega
vežbanja v Sadagori sem večkrat posestil to lepo me-
sto. Leži ob Pruthu in je pozidano na in krog hol-
ma. Notranjščina mesta je lična, snažna in prikup-
ljiva. Zastopane so v mestu vse avstrijske narodno-
sti; govori se pa izvečine le nemški.

Največji ter trajen utis je napravila na mene
palača černoškiške metropolitane in pravoslavna ka-
tedrala. Cela ogromna stavba je stala državo na mi-
lijone. Pravoslavni popje so bili z menoj prijazni in
so mi razkazali vse zanimivosti in dragocenosti in
poabili so me celo k svoji mizi, kjer sem nezabno
dobro jedel, pil in se prisrčno zabaval.

prej pribiti k nakupni ceni gotove odstotke kot za-
služek, se mu zdaj brez ozira na nakupno ceno pro-
dajne cene za vino naravnost predpisujejo. Seveda
so te cene le ravnalne in zato se smejo prekoračiti,
ako more prodajalec, boditi da je pridelovalec, trgo-
vec ali gostilničar, to zvišano ceno primerno uteme-
ljiti, oziroma zagovarjati. Zlasti bo pa lahko zahte-
val vinogradnik primerno višje cene za fina, sorti-
rana bela vina, ki imajo gotovo nad 10 volumnih
odstotkov alkohola. Takih vin bo letos precej, pose-
bno tam, kjer se niso vinogradniki s trgatvijo pre-
naglili. Podpisani je sam v novomeški državni tr-
nici, ki leži na mestnih njivah, pridelal most, ki je
kazal 20% sladkorja, kar odgovarja 12% alkohola.
Seveda je bil ta most iz finih vrst, pozno potrgane-
ga grozdja.

Ker so tedaj vinske cene sedaj urejene po m-
nožini alkohola, ki ga vino vsebuje, je treba tudi to
stran nekoliko pojasniti.

Iz sladkorja v moštu se razvija pri kipenju al-
kohol. Ako ves sladkor pokipi, ima vino več alkohola,
kakor če le deloma pokipi in če ostane vino še
sladko, kot se je to letos pri mnogih naših finih vi-
nin zgodilo. Taka sladka vina po nižjih cenah zaht-
tevati bi bilo nepravilno. Sladkor se v tem slučaju
mora preračunati na alkohol, pri čemer se vsak od-
stotek sladkorja računa za 6 desetink % alkohola.

Iz enega kilograma sladkorja v moštu se nam-
reč razvije pri kipenju približno pol kilograma ali
6 desetink litra alkohola. Most, ki je n. pr. kazal po
klosterneburški mošni tehtnici 15% (t. j. 15 kilo-
gramov sladkorja v 100 litrih mošta), bo dal, kadar
bo popolnoma pokipel, vino, ki bo imelo 15krat šest
desetink, t. j. (15krat 6 je 90 : 10) 9 prostorninskih
(volumnih) % alkohola, ali drugače rečeno, 9 litrov
alkohola v 100 litrih vina. Tako belo vino, če je si-
cer brez napak, bi smel tedaj prodajati vinogradnik
po 300 K hektoliter od kleti, vinski trgovec na de-
belo po 375 K hektoliter, gostilničar pa po 4 K 60
v liter.

Rdeče vino v tej kakovosti bi smel vinogradnik
prodati samo po 270 K hektoliter, seveda tudi vinski
trgovec in gostilničar primerno ceneje kot belo.

Kdor ima mošno tehtnico in je most tehtal, ta
si bo tedaj lahko izračunal, koliko alkohola da ima
njegovo vino in po čem ga sme prodajati.

Kdor pa tega ne ve, mora alkohol v vinu do-
ločiti.

Najbolj zanesljivo ali natančno se določa alko-
hol v vinu s pomočjo destilacije ali pa s pomočjo e-
bulioskopa. Na ta način alkohol določati pa zlasti
vinogradnik ne bo mogel, ker je k temu treba ne le
potrebne znanja, temveč tudi dragih aparatov.

Za to so kompetentna kmetijska preskušališča
(n. pr. v Ljubljani in v Gradcu). Tudi podpisani je
pripravljen, kolikor mu čas dopušča, proti primerni
odškodnini prevzeti tako natančno določanje alkohola
v vinu. (Opomba uredništva: Stajerski vinograd-
niki se lahko v tem oziru obračajo na deželno kme-
tijsko šolo v Št. Juriju ob južni žel., na vinarsko
šolo v Mariboru, ali pa na državnega kletarskega
nadzornika g. Riharda Petrovan v Mariboru.)

Za navadno pa bode zadostovala priprosta na-
prava, ki jo pod imenom vinomer ali vinometer pro-
daja Kmetijska družba v Ljubljani. Z vinomerom se
da vino na alkohol preiskati jako hitro, v par minu-

Černovice zaslužijo res, da si jih človek vsaj
enkrat ogleda. Pač pa je moralno življenje za časa
vojne pod ničlo. Ni čuda, ker leži mesto oddaljeno
od fronte komaj dobrih 12 km in je zbirališče vse
moške in ženske propalosti. Več žrtev nego vsi bu-
kovinski boji so zahtevale in požrle v tej vojni Čer-
novice.

Iz Sadagore so nas odposlali ob bukovinsko-
rumunsko mejo, v selo Buda-Mahala. Tukaj ob ru-
munske meji sem našel meni nerazumljivo mešanico.
Navadno ležijo po dve vasi jedna tik druge; jedna
je čisto rusinska, druga rumunska. Prebivalci že bi-
vajo stoletja skoro skupaj, a Rumun ne razume Ru-
sina, Rusin ne Rumuna, pa vendar le izhajajo, se
ne zatirajo med seboj in se ne sovražijo. V te na-
selbine bi naj poromali v šolo naši Nemci, da bi si
zasadili v srce, kaj se pravi: Ne zatiraj sosedu, če
tudi ti ni brat po jeziku in mišljenju.

Ob rumunski meji je poveljeval svojo brigado
dolgo časa znani oberst Papp. Ko smo dospeli tjakaj
mi, je odšel Papp na dopust; vodstvo ondotne bojne
črte je prevzel za 21 dni naš stari. Dva bataljona
našega polka sta zasedla postojanke, štab pa se je
nastanil v rumunski vasi Mahala.

Rusi so bili oddaljeni od naših zakopov več
nego 1000 korakov, radi te razdalje je vladal mir
med obema strankama. Tu intam je počil kak strel
iz topa, da nas je opomnil: Še ni prifrčal iz Noeto-
ve barke vojne mirovni golobček.

Postojanke so bile izkopane vzorno in lepo o-
fuzno opremljene. Jarki strelski kot dohodni so bili
vsi prepleteni z vrbovim šibjem. To pletenje pa ni
bilo izvršeno po vzoru naših plotov, ampak narav-
nost ameto z raznimi okraski iz rdečih, rumenih in
belih šib. Častniške podzemeljske kolibe so bile u-
rejene skoro razkošno in razsvetljene električno. Ta
električni tok je bil napeljan po kablju pod zemljo iz
Černovic.

(Dalje sledi.)

lah, seveda ne tako natančno kot s prej imenovanimi aparati in je napaka do 1% alkohola in še več lahko mogoča.

Razne politične vesti.

Avstrijska državna zbornica bo kaje sklicana na 22. jan. Tudi v tem zasedanju čaka zbornico ogromno dela, kajti vlada ji bo predložila celo vrsto važnih zakonskih predlogov. Govori se tudi o raznih bodočih spremembah na ministrskih sedežih. Koliko je resnice na tem, bo pokazala bližnja bodočnost. Proračunski odsek avstrijske državne zbornice bo baje imel svojo prvo sejo v tem letu dne 16. jan.

Avstrijske delegacije bodo sklicane v drugi polovici meseca januarja. Armadni odsek avstrijske in ogrske delegacije bo pa baje sklican že na dne 14. jan.

Vsenemški poslanec Wolf in pruski poslanec dr. Wildgrube prirejata po avstrijskih mestih agitacijo shode proti sporazumnemu miru. Poslanec Wolf hujška na teh zborovanjih proti slovenskim zahtevam, Prus Wildgrube pa navdušuje vse nemce in nemške zagrizence za nadaljevanje vojne, in proti nameravanemu miru. Prihodnje dni se bodo vršili taki shodi tudi v Gradcu in v Mariboru. Naši nemškutarji in vsenemški pohlepneži odrekajo Slovanom narodne pravice in zahtevajo, naj ostanemo na vse veke sužnji Nemcev in Madžarov. Hujskanje proti miru in za nadaljevanje vojne je na vsenemški strani vedno večje. Ti ljudje se iz slepega sovraštva proti vsemu, kar ni nemškega, potegujejo za to, da bi se krvava vojska nadaljevala, da bi narodi izkrevavali in bi prišlo do gospodarskega poloma, samo da bi bilo uresničeno njih upanje po svetovnem gospodstvu. Čudimo se, da avstrijska vlada dovolji, da se ljudstvo na shodih hujška za vsenemške načrte in da smejo celo tuji agitirati po avstrijskih mestih za nadaljevanje vojne, proti sporazumnemu miru in proti pravici samoodločevanja nenemških narodov. Kaj bi neki storila nemška vlada, če bi avstrijski slovenski poslanci šli v Nemčijo agitirati za uresničitev slovenske misli?

Na Hrvatskem pridobiva misel za ujedinjenje vseh avstro-ogrskih Jugoslovancev v skupno samostojno državo vedno več tal. Zagrebška duhovščina je podpisala jugoslovansko deklaracijo; njej so sledili volilci mesta Varaždin in veliko število mest, trgov in občin. Madžari bi radi prisilili hrvatske delegate, da bi se izjavili proti deklaraciji, ti pa so to zahtevo odklonili. Misel ujedinjenja prevladuje vedno bolj. Jugoslovani se vedno bolj bližamo uresničenju velike naše misli.

V Pragi so na dan sv. Treh Kraljev zborovali voditelji češkega naroda, vsi češki državni in deželni poslanci. Sklenilo se je, da Čehi prekoslej vstrajajo pri svoji državnopravni izjavi z dne 30. maja 1917, v kateri se je zahtevalo, da se mora obnoviti v okvirju Avstrije staro češko-slovaško kraljestvo. Zahteva se samoodločitev narodov.

Na Ogrskem pridobiva nasprotstvo proti Avstriji vedno več tal. Ministrski predsednik Wekerle je sestavil program, po katerem bi Madžari dobili svojo lastno samostojno armado in svojega vojnega ministra. Nemški poveljevalni jezik bi se naj odpravil; skupen bi ostal samo še generalni štab. Kakor v vojaškem oziru, tako stremijo Madžari tudi za to, da bi se čimbolj osamosvojili tudi v gospodarskih zahtevah. Minister za prehrano grof Hadik je odstopil, ker ni zadovoljen z ugodnostmi, ki jih je dala ogrska vlada Avstriji glede dobave žita in drugih živil. Hadik celo zahteva, da bi naj Avstrija sama dala klavno živino, ki jo rabi armada na italijanskem bojišču. Ogrji plačajo k skupnim državnim potrebščinam samo 36,4%, Avstrija pa 64,6%. Prave pa bi pri državnih upravi radi imeli Madžari kar 64,6%.

Na Španskem bodo imeli prihodnji mesec nove volitve v državni zbor. Kralj Alfonz je razpustil državni zbor, kateri ni maral več dovoliti vladi državnih potrebščin. Prostozidarji in prekucnihi so baje dobili iz Francije in Amerike več milijonov za volilni boj. Tudi katoliška stranka se prav pridno pripravlja za ta boj.

Savinjsko okrožje Zveze slovenskih deklet.

Takšnega dneva, kakor je bil 6. januar, že dolgo ni videlo Savinjsko okrožje slov. deklet. Može je že kdo mislil, da je že zaspalo sanje pravičnega a ta dan je pokazal, da še živi. Vkljub hudemu mrazu in vetru, ki je metel ta dan s snegom, so prihitala zavedna slovenska dekleta iz raznih župnij Savinjske doline v prijazni Sv. Peter, kjer se je vršil dekliški shod združen z občnim zborom. Treba je samo bilo naznaniti, da prideta poslanec g. dr. Korošec in priljubljeni orgazator mladine g. dr. Hohnjec, in navdušenja za shod ni manjkalo.

Ob 9. uri je bilo cerkveno opravilo. Pridigoval je g. dr. Hohnjec, sv. mašo pa je daroval g. poslanec dr. Korošec. Po sv. opravilu je bilo zborovanje v natlačeno polni dvorani Društvenega doma. Prvi je govoril g. dr. Korošec, ki je z jasno in odločno besedo razpravljal o trpljenju jugoslovanskega naroda, o njegovih velikih ciljih in prelepih upih. Navduševalen je bil tudi govor vlč. g. dr. Hohnjeca, ki je govoril o nalogah, ki jih ima ženstvo, zlasti ženska mladina izvršiti v se danjem velikem času. Predsednica Marija Drev se je v imenu zbranih zborovalk zahvalila vlč. gg. govornikoma in nas opominjala, naj bi dekleta Marijinih družb in Dekliških zvez bile zgled drugim in naj bi sploh slovenska dekleta delala čast našemu narodu, nikjer pa ne sramote. Kerlih Francika iz Sv. Petra je orisala lepoto Marijinega znaka, pred katerim naj bi izginile vsake druge lepote. Josipina Škrbec iz Vranskega nas je navduševala za oprostitev našega na oda, kar je že v preroškem duhu opeval rajni pesnik Simon Gregorčič. Naža Perc iz Celja je v ognjevitih besedah pozivala dekleta na delo za jugoslovansko deklaracijo. Tanica Julijana Ocirk je podala kratko poročilo o delovanju Savinjskega okrožja. Na to je sledila volitev odbora. Na želje zborovalk se je potrdil stari odbor.

Da se je zborovanje tako veličastno vršilo, se moramo razen vlč. gg. govornikov zahvaliti tudi vlč. g. dr. Jančiču, ki so nam preskrbeli prostor, ter nas razveseljevali s petjem in z godbo, s kakoršno se ne more ponasati cela Spodnja Štajerska. Pod spretnim vodstvom g. kapelnika so proizvajali zares krasne točke v cerkvi, kakor pri zborovanju, da se nam je dozdevalo, da smo na kakšnem mestnem koncertu, ne pa pri Sv. Petru.

Z navdušenostjo smo se razšle, in vsaka si je želela: Dal Bog še več takih dnevo!

Redenske novice

Nov lavantinski kanonik. Cesar je imenoval spiritala v mariborskem bogoslovju č. g. dr. Marka Vraber za kanonika lavantinskega stolnega kapitlja. Novi kanonik je bil rojen 9. oktobra leta 1877 v župniji Kapla, graške škofije, v masnika posv. čen l. 1901.

Bela žena. V Zagrebu je dne 24. decembra umrl mizar Josip Dušič, oče č. g. Josipa Dušiča, kaplana v Trbovljah. Naše odkrito sožalje!

Murpoljske Slovenke za ujedinjenje Jugoslovancev. Načelniku Jugoslovanskega kluba dr. A. Korošcu so poslale vrle slovenske mladenke in žene iz Bučevca na Murskem polju naslednjo izjavo: Čitajoč izjave naših zavednih rodoljubk v Ljubljani in po drugih slovenskih krajih, nas navdaja iskrena domovinska ljubezen in želja po bližajoči se svobodi. Da, tudi me murpoljske Slovenke slovesno izjavljamo ter pred širnim svetom priznavamo, da želimo ujedinjenja našega slovensko-hrvatsko-srbskega naroda pod habsburškim žezlom. — Usodepolna vojska nam s kruto silo grabi naše ljubljene može, očete in brate, a kljub temu nas doma ostale napadeta beda in trpljenje. Kri naših mož in mladeničev in trpljenje nas slovenskih žen in deklet, bodi nam odkupnina za rešitev našega ljubljenega naroda. Zategadelj zahtevamo kot varuhinje slovenskega doma v svojem imenu kakor v imenu naših dragih bojnikov in otrok, za naš že dolgo tlačeni narod ujedinjenja, samostojnosti in neodvisnosti. Izrekamo tem rotom najlepšo zahvalo našim vrlim narodnim poslanecem za njih trud in neustrašnost ter jim želimo nad vse srečen usreh v novem letu! — Bučevci, dne 2. januarja 1918. — Lojzika Domanjko, Lojzika Kosi. Sledi 120 podpisov žen in deklet občine Bučevci.

Starotrske Slovenke za samostojno Jugoslavijo. Z občudovanja vrednim navdušenjem so se izjavile za majniško deklaracijo naših poslancev tudi žene in dekleta starotrske župnije. Namesto mož, očetov in bratov, ki še vedno krvavijo na bojišču za milo očetnjo, so storile žene in dekleta, kar bi sicer storili naši junaki. Kot zveste varuhinje slovenskih domov prosijo v izjavi naše vrle poslance, naj zastavijo vse svoje sile za uresničenje dr. Krekove ideje: za samostojnost mile Slovenije pod možgno vladavo ljudomilega cesarja Karla I. Ob tej priliki so darovale za Tiskovni dom v Mariboru kot dobrotnik 201 K. Slava jim!

Za jugoslovansko deklaracijo so se se izjavile naslednje slovenskoštajerske občine: Bezina, okolice Konice, Gomilsko, Kobarje, Solčava, Grajska vas, Frankolovo, Brezje, Ljubnica, Ivanjševci pri Radgoni, Dolna pri Ptuj in vse občine raihenburške okolice: Anže, Arnesko, Blanca, Brezje, Gorica, Senovo, Raztez in Stolovnik. Društva: Zveza jugoslovanskih železničarjev podružnica Maribor in trboveljska društva: Orel, Bralno društvo, Jugoslovan-

ska strokovna zveza, Dekliška Zveza in vse druge katoliško-narodne organizacije v Trbovljah. — Za jugoslovansko deklaracijo se je izjavila tudi obč. duhovščina braslovške dekanije in posojilnica v Križevcih.

Za Jugoslavijo se je izrekla tudi občina Dolna pri Ptuj, največja v župniji Sv. Trojice v Halozah, s sledečo izjavo: „Z veseljem pozdravljamo podpisani občinski odbor deklaracijo poslancev Jugoslovanskega kluba z dne 30. maja 1917 za združenje vseh avstro-ogrskih Jugoslovancev v samostojno državo pod habsburško krono. V tem stojimo vsi kakor en mož za našimi poslanci, ker gledamo kot kmetje vsak čas z ogorčenjem, kako nam v našem okrajni reka Dravinja razdira njive in trga travnike, a štajerska vlada se ne zmeni za naše potrebe, med tem ko dobro vemo, da so povsod tam, kjer prebivajo nemškutarski kmeti, voda regulirane in je dovolj cest in železnice; v jugoslovanski državi pa so nam zagotovljeni pogoji za kmetijski gospodarski napredek in za naše narodne pravice. Tudi izreka odbor prav srčno zahvalo našemu presvitemu cesarju Karlu I. in papežu Benediktu XV. za neumorno prizadevanje, da bi kmalu prišel konec strašni vojni in nastopil za Avstrijo časten in za vse narode pravičen mir. Občina Dolna, dne 27. grudnia 1917.“ Sledijo podpisi župana in vseh 11 svetovalcev in odbornikov. — Kot eden izmed podpisanih kmetov se pristavim k gornjemu: Kje pa ste druge občine trojiške župnije in sploh ptujske okolice? Ali ste slepi in gluhi za vse, kar delajo z nami slovenskimi kmeti ne samo iz Gradca ven, ampak še posebno ptujski okrajni zastop, ki gradi na naše stroške ceste največ le k posestvom ptujske gospode, ki z našim denarjem le po svoje gospodari, v zahvalo za to pa nas vodi za nos, se celo postavi v službo „Štajerca“ in nas okoličane zvito v Ptuj sklicuje, da se naj udeležujemo štajerskih shodov in z občinskimi pečati vdarimo proti svojemu lastnemu narodu? Ali si bodete dali vse to še za nadalje dopasti? Vse te krivice in zasramovanja slovenskega kmeta se bodo nehala, ko bomo združeni v svoji državi pod avstrijskim cesarjem. Ali vam o tem še ni oči odprl dopis slovenskoštajerskega kmeta v 50. številki „Slov. Gospodarja“ z dne 13. dec. 1917? Recimo tedaj vsi: Do sem in ne dalje! Krivice in stiskanja nam Slovincem nasproti je mera polna! Podpišimo se vsi za Jugoslavijo, ker le s skupnim nastopom bomo močni!

Naša deklaracija. Naša jugoslovanska deklaracija leži „Štajercu“ hujše v kosteh, kakor najhujši revmatizem. Izjave za deklaracijo, katere se od dne do dne množijo tako, da bodo kmalu tvorile veliko izjavo celokupnega našega naroda, prizadevajo njegovim nemškutarskim kostem in njegovi prodani duši neznosne bolečine. Da bi si jih nekoliko olajšal, bi rad zmanjšal pomen in število deklaracijskih izjav. Pravi, da danes za jugoslovansko deklaracijo glasuje par zapeljanih nevednežev, ki se jim hlačice tresejo pred vojaščino in ki mislijo, da jih bodo politični pop ali advokat od te domovinske dolžnosti rešil. No, no, junaški „Štajerci“, kje pa so tisti, ki se jim hlačice tresejo pred vojaščino? Ali so to slovenski možje in mladeniči, ki so se vojskovali in se še vojskujejo na bojišču ter so se pred vsem svetom izkazali kot najboljši med najboljšimi? To so tisti mnogoštevilni Nemci in nemškutarji v Ptuj, Maribor in v drugih spodnjoštajerskih nemškutarskih krajih, ki so oproščeni vojaščine, ker nimajo dovolj močnih in trdnih hlač. Na nemškutarsko nesramnost pa naj naše občine, družbe, društva in posamezniki odgovorijo z mnogo- in polnoštevilnimi izjavami za našo deklaracijo. Naj se nemškutarjem le tresejo hlačice pred jugoslovansko državo!

Podel lažnjivec. „Štajerci“ si je v svoji po — ptujskem šnopsu smrdeči glavi izmislil laž, da je „Slovenski Gospodar“ vojake 87. pešpolka imenoval šnopsarje. Mi smo že večkrat pozvali „Štajerca“, da naj dokaže, kedaj smo to storili. Na te pozive „Štajerci“ molči. Dokazati ne more, ker ne „Straža“ ne „Gospodar“ tega nista nikdar storila, ker preveč spoštujeta slovenske junake slavnega našega polka, ki so na bojišču z nešteti čini proslavili ime našega naroda. Kljub temu ptujski šnopsarski lump laže naprej. Nemškutarstvo je globoko padlo, da prebira in prenaša tako lumparsko lažnjivi list. To so cvetke nemškutarske kulture: šnops in laž.

Okrajni glavar Weiss gre. Mariborski okrajni glavar dr. Adam Weiss pl. Schleussenburg je poklican v službovanje v ministrstvo za socialno skrb. Slovenci za glavarjem Weissom ne bomo jokali. Njegovi ožji prijatelji in svetovalci so bili protestantovski pastor Mahnert, advokat dr. Mravlag, major Krammer, baron Bach, urednik Jaln in enaki „prijatelji“ Slovencev. Glavar Weiss si s svojim postopanjem ni znal pridobiti sre slovenskega kmetkega prebivalstva. V začetku vojne je bilo preganjanje Slovencev ravno v mariborskem glavarstvu najhujše. Naše najboljše rodoljube so gonili v ječe, nemška poulična druhal jih je tepla, suvala, opljuvala in sramotila. Glavar Weiss je vse to mirno gledal. Kdo je bil glavni krivec teh nečuenih preganjanj nedolžnih Avstriji vedno zvestih Slovencev, bo gosp. Weiss vedel najbolje. Njemu bo tudi najbolj znano, kdo ni storil ničesar v obrambo nedolžnih Slovencev in za to, da se ta nesramna preganjanja ustavi. Slovensko ljudstvo do glavarja Weissa ni imelo nič zaupanja in zato sprejema vest o njegovem odhodu

z zadovoljstvom. Pričakujemo, da se bo s preiskovalno svetilko posvetilo tudi še kam drugam in da tudi druge enakovrstne in še višje krivice zadene zaslužena kazen.

Maribersko narodno ženstvo zbira te dni po mestu podpise za jugoslovansko deklaracijo. Pričakujemo, da bodo vse gospe in gospodične brez vsake razlike stanu storile svojo narodno dolžnost. Podpisovalna pola se dobi tudi v naši tiskarni. Seznam darov za Tiskovni dom priobčimo prihodnjic.

Posnemanja vredno navdušenje za Tiskovni dom. Župnija Gornja Ponikva šteje samo 700 duš, a je nabrala za Tiskovni dom 1000 K. Župljani poznajo potrebo takega Doma za Slovence, zato so tako pridno prispevali. Slava jim! Darovali so po 1 K: Jelen Marjeta, Kale, Ograjenšek Melhior, Stobenik, Es Neža, Marof, Razdevšek Franc, Vrhe, Razdevšek Franca, Vrhe; po 2 K: Kuder Neža, Kale, Vasle Alojz, Stobenik, Kos Katarina, Studence, Verboten Fr., Gornja Ponikva, Neimenovana, G. Ponikva, Jelen Barbara, Grče, Jelen Jozefa, Kale, Tkavc Roz., Kale, Jelen Antonija, Kale, Rezman Marija, Studence, Jelen Franca, Sp. Ponikva, Verzelak Ant., Grče, Cokan Miha, Stobenik, Malovšek Barb., Vrhe, Lednik Antonija, Vrhe, Jezernik Jakob, Kale, Štorman Marija, Grče, Kos Jozefa, Studence, Verdev Ana, Grče, Jelen Jože, G. Ponikva, Verdev Mar., Vrhe, Neimenovan, Vrhe, Razdevšek Franca, Vrhe, Rezman Roza, G. Ponikva; po 3 K: Praprotnik Terezija, G. Ponikva, Vasle Neža, Stobenik, Rezman Marija, Vrhe, Jezernik Marija, Kale, Avberšek Jozefa, G. Ponikva, Sredenšek Ana, G. Ponikva, Verzelak Neža, Grče, Rezman Barbara, G. Ponikva, Prešiček Eliz., Marof, Neimenovan; po 4 K: Verzelak Marija, Grče, Verdev Marija, Kale, Razdevšek Janez, G. Ponikva, Razdevšek Marija, Brezovo, Neimenovana, Vrhe, Zupanc Janez, Sp. Ponikva, Sečnik Martin, G. Ponikva, Divjak Frančiška, Grče, Uranjek Stefan, Sp. Ponikva, Prnovšek Antonija, Sr. Ponikva; po 5 K: Pečnik Franc, G. Ponikva, Ovčar Marija, Kale, Neimenovana, Sp. Ponikva, Neimenovana, Sp. Ponikva, Kveder Andr., Studence, Pajenk Feliks, Podkraj, Bučar Franc, Vrhe, Neimenovana, Sp. Ponikva, Rezman Marija, Spod. Ponikva, Jelen Anton, Sp. Ponikva, Ograjenšek Kristina in Marija, G. Ponikva; po 6 K: Jelen Barb., G. Ponikva, Neimenovana, Pahole Anton, Vrhe, Neimenovana, Vrhe; po 7 K: Sredenšek Franc, Gor. Ponikva, Razdevšek Janez, Sr. Ponikva; po 10 K: Kos Lovro, Studence, Rezman Terezija, Sp. Ponikva, Praprotnik Antonija, G. Ponikva, Vasle Jožef, Stobenik, Kos Boštjan, Studence, Hrastev Ant., Sp. Ponikva, Ograjenšek Jakob, Kale, Miheljak Lovro, Stobenik, Neimenovan, Marof, Podvršnik Janez, Stobenik, Razdevšek Marija, G. Ponikva, Zupanc Martin, Vrhe, Verdev Alojzija, Kale, Tkavc And., Kale, Verdev Marija, Kale St. 2. Vasle Florijan, Brezovo, Verdev Ivan, Marof, Vinder Filip, Grče, Jezernik Janez, Sr. Ponikva, Medved Franca, Sr. Ponikva, Medved Jožef, Studence, Prnovšek Franc, Sr. Ponikva; po 12 K: Jelen Marija, Sp. Ponikva, Tkavc Franc, Brezovo, Verdev Franc, Kale; po 13 K: Neimenovan; 14 K: Verdev Marija, Marof; 16 K: Uranjek Franc, Sr. Ponikva; po 20 K: Vasle Jožef, Brezovo, Kos Janez, Studence, Jezernik Mari., G. Ponikva, Vasle Franc, Stobenik, Neimenovan na G. Ponikvi 50 K, Neimenovana 100 K; Gorišek Ivan, 255 K.

Prihova za Tiskovni dom. Tudi pri nas se je misel, postaviti Tiskovni dom hitro udomačila. Vsi želimo, da bi naši dobri v Mariboru izhajajoči listi dobili veličastne prostore v novem domu. Začela se je živahna agitacija. Dekleta Mar. družbe so hitro začele med seboj nabirati in pošljejo za novo leto Tiskovnemu domu 163 K; rodbina Rakova je darovala 20 K, družina Dobršekova 20 K, Vrbiševa 10 K. Bog živi vse posnemovalce!

Zadružna zveza v Ljubljani (oddelek za Štajersko) v Mariboru naznanja, da se vrši skupščina za 1. 1916 dne 4. februarja v Celju v hotelu »Bel vol«. Isti dan popoldan se vrši v Celju občni zbor Slov. Kmetске Zveze, pri katerem bo govoril načelnik Jugoslov. kluba drž. poslanec dr. Korošec. Agitirajte za obilno udeležbo!

Kmetijska družba v Gradcu ima dne 21. in 22. marca svoj občni zbor. Poleg zanimivega sporeda so letos na vrsti tudi volitve. Častna dolžnost vseh slovenskih pedružnic je, da izvolijo na občnih zbora meseca januarja ali februarja delegate za skupščino, kateri se morajo iste tudi udeležiti in da stavijo predloge za razpravo.

Kmetijska podružnica v Sv. Lovrencu na Dr. polju vabi k občnemu zboru, kateri se vrši v četrtek 17. jan. ob 8. uri zjutraj v posojilnični sobi pri Sv. Lovrencu na Drav. polju. Na dnevnem redu je poročilo in volitev odbora, volitev delegata za skupščino v Gradcu, sprejemanje udnine, naročilo na deteljino in runkelno seme ter gošpodarski govor nadrevizorja Vlad. Pušenjak. Gošpodarji in gospodinje pridite v obilnem številu.

Novi vojaški nabori. Vojaški nabori mladenčev, rojenih v letu 1900, se bodo vršili v mesecu januarju 1918: za okolico Maribor dne 24. in 25. januarja; za mesto Maribor 28.; Lipnica 20. in 21.; Vagna 22.; Radgona 23.; Sv. Lenart v Slov. goricah 26.; Slov. Bistrica 27.; Celje okolica od 14. do 18.; Celje mesto 14.; Ljubno 19.; Mozirje 20.; Šmarje pri Jelšah 22. in 23.; Trbovlje 24.; Brežice 26.; Kozje 28.; Šoštanj 14.; Slovenjgradec 15.; Marenberg 16.; Ljutomer 18.; Ptuj mesto 20.; Ptuj okolica od 20. do 22.; Ormož 23.; Rogatec 25. in Konjice dne 27. januarja.

Slovenski junak Mlaker zopet odlikovan. V pri znanje odlično junaškega zadržanja pred sovražnikom je cesar vnovič odlikoval znanega slovenskega junaka nadporočnika Albina Mlaker, in sicer z zlato hrabrostno kolajno za častnike.

Slovenci! Vaša narodna dolžnost je, da govorite na svoji zemlji vedno le slovenski! Poslužujte se povsod: v uradih, trgovinah in v vsem javnem življenju le slovenskega jezika. Zapomni si slovenski kmet: Trgovec, ki Ti prodaja blago, je odvisen od Tebe in ne Ti od njega. Uradnik v mestu je radi Tebe in ne Ti radi njega. Zahtevaj zato od obeh, da bodeta govorila s Teboj v Tvojem jeziku.

Nekaj za župane in občane. Iz marenberškega okraja se nam piše: Od vseh strani se slišijo pritožbe o sedanjih težavnih razmerah. Posebno čutijo te razmere župani, pred vsem v hribovitih in v velikih občinah. Brez tajniške pomoči grozno trpijo. Občanom niti blizu ni znano, koliko dela je v pisarni in koliko potov mora opraviti župan, če hoče vsaj približno rešiti vse naloge. Kmet-župan je za vse odgovoren, za vsako rekvizicijo, za vsak Claryjev in glavarjev odlok. Če vse tako ne izvrši, kakor mu predpišejo uradniki, pa se mu grozi z vpoklicem ali hudo kaznijo. Ker nima svojih delavskih moči, mora delo na svojem posestvu pustiti, zanemarjati ali pa le površno opraviti. Župan mora zmeraj misliti in delati za občino, za glavarja, za uradnike, za deželo in za državo. Občani naj torej imajo potrpljenje z župani in upoštevajo njih težavni in zelo mučni položaji.

Pošiljanje denarja v Rusijo ustavljeno. Poštno ravnateljstvo nam naznanja, da je od dne 2. januarja naprej ustavljeno pošiljanje denarja vojnim vjetnikom v Rusiji potom poštnih nakaznic.

Na bojiščih.

Na italijanskem bojišču med Brento in Piavo živahen artilerijski ogenj, sicer pa položaj nespremenjen. — V Macedoniji bruha bolgarska artilerija hud ogenj na sovražne postojanke. — Sicer pa na nobenem bojišču kaj posebnega.

Pohod v sovražno deželo.

Ob Piavi.

Kakor znano, soške fronte ni več. Kar nam je sovražnik v dveh in pol letih, v 11 krvavih bitkah z groznimi izgubami iztrgal, to so si naše in zavezniške čete priborile meseca oktobra 1917 skoraj v 2 in pol dneh. Zemljelačni tujec je že dobil in še dobi zasluženo plačilo. Vihar vojne je izginil iz primorskih tal, čeravno je žalibog pustil grozna znamenja, toda to se bo nadomestilo. Danes, ko pišem te vrstice, imamo tri reke za seboj in sicer Sočo, Tilment in Medino, naši topovi bruhaajo ob Piavi. Plena in živeža je veliko. 20 dni že nosim laške čevlje in deloma tudi obleko; obuvale in obleko bi lahko vsak dan izmenjal. Imel sem tudi priliko se poslužiti višemskega žlahtnega vina, drugih izvrstnih pijač in jedil, kojih bržkone Kadorna v presenetljivi naglosti ni mogel vzeti s seboj. Na cesti, ki pelje iz Krodolna proti reki Tilment (8—10 km) se je nahajalo nešteto topov vseh vrst, osebnih, sanitetnih in težkih avtomobilov, trenskih voz, koles, municije itd., in sicer na obeh straneh ceste, tako da je le v sredini bil prostor za korakanje. Plen je bil zato tako

ogromen, ker ga pri begu ni bilo mogoče spraviti čez reko. Tudi na drugih krajih se je našlo obilno plena. In to je borba za zaželeni mir, kojega pričakujemo. Iskrene pozdrave! — Jože Lah od Sv. Lenarta pri Veliki Nedelji.

Gospodarske novice.

Resna beseda našim oblastim. V „Slov. Gospodarju“ štev. 51 z dne 40. dec. 1917 smo priobčili članek pod gornjim naslovom. V tem članku je opisal slovenski kmet razne krivice, ki se godijo našemu kmetstvem prebivalstvu in kako oblasti merijo z dvojno mero, drugače, če merijo meščanu, drugače, če pride na vrsto kmet. Z ozirom na ta naš članek zahteva, kakor smo izvedeli, cesarska namestnija v Gradcu potom mariborskega okrajnega glavarstva podrobnih podatkov in številk glede naših trditvev. Danes objavimo samo nekaj točk: 1. **Rekvizicija živil.** V mestih Gradec, Maribor, Ptuj in Celje se ne rekvirira ne žita, ne moke, ne fižola in ne drugih živil. Na kmetih pa se rekvirira z veliko strogostjo. 2. **Rekvizicija živine.** Kmetu se vzamejo zadnji voli iz hleva, da, celo dojne krave se rekvirirajo na kmetih, da ima mestna gospoda kaj mesa. V mestih Gradec, Maribor, Ptuj in Celje pa smejo meščani sami prosto prodajati živino. Tu nima živinoprometni zavod ničesar opraviti. 3. **Oprostitev.** Glede te točke nam niti ni treba navajati dokazov. Naj oblast sama pogleda, koliko je oproščenih kmetov in koliko mestnih trgovcev in agentov. Z ozirom na točke 4., 5. in 6., t. j. glede obdrevanja uradnikov, glede na odmero davkov in glede na odlikovanja pa je vsakemu jasno, kako stojimo. Omenjamo še samo, da na pr. meščanom, ki imajo polne hleve sena, ni bilo treba oddati ne kilograma, dočim so kmetom vzeli v mnogih slučajih toliko krme, da bo njegova živina gladovala, ali pa jo bo moral odprodati. Cesarski namestnik je odredil, da sme kmet porabiti za vsako odraslo osebo samo 50 kg mesa in špeha žive teže zaklane svinje. V mestu pa uživanje mesa v zasebnih gospodinjstvih ni omejeno. Kdor ima dovolj denarja, sme magari desetkrat na dan jesti meso. Le ubogemu kmetu, ki se je trudil noč in dan z rejo živine, se je od grofa Claryja strogo določilo, koliko mesa in masti sme zavžiti celo leto. Vprašanje dvojne mere, s katero merijo g. Clary in njegove oblasti kmetu in meščanu, je poglavje, o katerem še bomo večkrat govorili in na katero bodo naši poslanci kakor prej tako slej v drž. zboru opozarjali naše vlado in javnost.

Slovenske kmetice o Claryjevi svinjski naredbi. Piše se nam: Koprivniške žene odgovarjamo grofu Claryju z ozirom na njegovo odredbo glede oddaje masti in mesa in da se svinje ne bi smele drugače zaklati, kakor da se mora poprej naznaniti okrajnemu glavarstvu. Gospodje po mestih lahko tako pišejo, ki sedijo pri zelenih mizah. Ali nam kmetice je drugače: Svinjereja je težavna. Vsled letošnje suše je zrastle malo svinjske krme. Sedaj pa mislijo nemški gospodje pri zelenih mizah v Gradcu, kakšna mast da se bo letos cedila iz svinj. Naj le pride grof Clary malo pogledat, kako se kmetice zelo trudijo s svinjerejo. Skoro pol ure daleč moramo nositi vodo in drva moramo same sekati in cepiti, da se svinjam kuha krma. Potem pa, ko bi se kaj zredilo, bi se pa še moralo pri glavarstvu prositi, če smemo zaklati. A tedaj se pa ni treba glavarstvu naznaniti, kadar se svinjam nosi živež? Gospodje menda mislijo, da je treba svinjo samo enkrat na dan krmiti in da od tega zrastejo kar celi centi masti. Svinje se mora po petkrat na dan krmiti. A gospodje v Gradcu tega seveda ne vedo, ali pa nočejo vedeti. Gospodje naj naredijo po svojem, a me bomo pa tudi po svojem. Ne dražite nas! Ali ne veste, nemški gospodje v Gradcu, da smo kmetice steber države?

Grof Clary je pri obedu po štiri vrste mesa. Prijatelj lista nam piše iz Gradca: Claryjeva odredba, da sme kmet uporabiti za hrano svoje družine in delavcev samo 50 kg žive teže zaklane svinje, oziroma 30 kg suhega mesa ali špeha, je izzvala pri kmetstvem prebivalstvu veliko nevoljo. Ta nevolja je tudi v vsakem oziru opravičena. Dočim grof Clary predpisuje kmetu, ki redi svinje in govedo, tako bome množino mesa in masti, pa uživa cesarski namestnik sam pri enem obedu po štiri vrste mesa. To ni je znano iz čisto zanesljivega vira. Grof Clary si je dal spraviti nedavno večjo množino svinjske masti, dobiha na teden po več kilogramov surovega masla. Prihodnjic vam bom poročal še o drugih takih Claryjevih dobrotah.

Oskrba z usnjem v slovenjgraškem okraju. Župani celega okraja so se obrnili na mene s prošnjo, da posredujem radi usnja. Da mi ni treba pisati vsakemu županu posebej, si dovoljujem tem potom javiti županom, da sem takoj stavil v tej zadevi na Dunaju interpelacijo, v kateri sem tudi zahteval, da se dovoli kmetom dati kože doma zaklane živine usnarjem v delo. Kak uspeh bo imela interpelacija, tega še ne vem. Obrnil sem se pa zajedno tudi v Gradcu na gospodarski oddelek Štajerskega obrtno-pospeševalnega zavoda s prošnjo, da skrb za zavod za usnje celega okraja. Javilo se mi je, da je Štajerska dobila za leto 1917 iz Dunaja nakazanih 50

tisoč kg usnja, katero se je porazdelilo na štajerske usnjarije in trgovce z usnjem. Za slovenjgraški okraj je dobil g. H. Potočnik nakazanih 285 kg, za soštanjski okraj g. J. Klemenčič v Soštanju 245 kg. Za marenberški okraj pa mora skrbeti za usnje g. Karel Wrenschur. Koliko je prišlo od nakazanega usnja na posamezne občine, tega seveda ne vem in je tudi težko dognati. Najboljše bi pač bilo, da vsaka občina priglasi pri dotičnih usnjarijih potrebno količino usnja. Obljubilo se mi je v Gradcu, da se bodo ozirali še posebno na te okraje. — Poslanec dr. Verstovšek.

Priglasitev sadjevca in sadnega jesiha. Cesar-ska namestnija je odredila, da morajo pridelovalci do 15. januarja 1918 priglasiti sadjevec, če ga imajo več kot 600 litrov, in sadni jesihi, če so ga pridelali več kot 60 litrov. Tudi obtniki in kupčevalci s sadjevcem in jesihom morajo svoje tozadevne zaloge prijaviti uradu »Gemüse- und Obstlandesstelle, Gradec, Kaiserfeldgasse st. 29.« Pri občinah so v to svrhu na razpolago uradne dopisnice. Kdor svojih zalog ne bo naznanil, je v nevarnosti, da bo občutno kaznovan.

Hmelj. Na hmeljskem trgu v Žatecu ni bilo v pretekli dobi skoro nobene kupčije s tujim hmeljem, in so bile cene samo na papirju. Gibale so se med 140 in 150 K za 50 kg. — V preteklem letu je v Avstriji zaradi pomanjkanja ječmea bodisi popolnoma bodisi deloma ustavilo obrat 48 pivovariv.

Cene za les. Dunajske velike lesne trgovine so sklenile sledeče lesne cene, ki so veljavne za ku-bični meter do preklica: Hlodi (smrekov, jelov, bōrov les) 45—60 K; hlodi (bukov, hrastov in sploh trd les) 98—120 K; hrastove debele deske 240, tanjše 268 K. Otesani ali oglati žagan les (smreka, bor, jelka) 65—85 K, bukov in hrastov pa 230 do 260 K. Za Češko so lesne cene za 15—20% višje, v Galiciji pa za 10—15%. Za štajersko so določene sledeče razmeroma nizke lesne cene: Mehki hlodi neotesani 40—60 K; trdi 55—100 K; mehke deske 90—120 K; oglati ali otesani mehki hlodi 80—110 K; trde deske 110—200 K. Cene za les naraščajo, blaga je malo, popraševanje pa živalno.

Maribor. Dne 25. januarja se bo v frančiškanski cerkvi kakor navadno slovesno obhajal praznik Matere Milosti. Vabimo hvaležne Marijine častilce, da se te svečanosti kolikor mogoče pridno udeležijo.

Maribor. G. trgovec Andrašič se je oglašil v našem uredništvu in je z ozirom na naše poročilo o zaprisegi novih mariborskih meščanov izjavil, da mu niti v sanjah ni prišlo na misel, da bi bil rabil podtikane izraze. On je po končani slavnosti pri obedu rabil približno naslednje besede: »V imenu »spodnje hiše« in navzočih trgovcev si usojam vzdigniti čašo ter napiti g. županu in mu pokloniti cvetico, da bi mu bilo še večkrat usojeno sprejeti v roke prisego 25 novih meščanov.« To je govoril in nič drugače. Če so nemški listi kaj več pisali, so — lagali. — Mi smo omenjeno notico posneli po graških nemških listih. Čudno, da so poročevalci teh listov besede g. Andrašiča tako zlorabili. Kot pošteni časnikiarji vzamemo izjavo poznane g. Andrašiča z veseljem na znanje in s tem lojalno popravljeno naše tozadevno poročilo.

Maribor. Kdor hoče v mestni klavnici klati svinje, mora poprej napisati prošnjo za klavno dovoljenje, naslovljeno na magistrat. V prošnji mora povedati, da želi klati svinjo, ki je težka približno toliko in toliko kg, da bo porabil meso in mast za domače potrebe in da je v družini na hrani toliko in toliko oseb. Prošnjo se nese na magistratu v sobo št. 9, kjer se zapiše v zapisnik. Od tam se nese prošnjo ravnatelju klavnice Kernu, ki jo potrdi. Še le potem smeš klati svinje. — Na kmetih še občine niso dobile tozadevnih navodil. Torej je še klanje svinj na deželi prosto.

Hoče. Katoliško bralno in gospodarsko društvo in Dekliška Zveza imata v nedeljo, dne 13. t. m., popoldne po večernicah v kaplaniji svoj občni zbor, ob enem je tudi tombola. Pridite v prav obilnem številu!

Sv. Anton v Slov. gor. Dne 17. dec. je umrla Helena Kukovec iz Andrenc. Pokojna je bila vedno vzgled dobre krščanske gospodinje. Kako zelo priljubljena je bila pri vseh, je pričal njen pogreb. N. v m. p.!

St. Lovrenc nad Mariborom. Na boštjansko nedeljo, t. j. dne 20. januarja, se bo pri nas vršil gospodarski shod. Naprošen je tudi en državni in deželni poslanec. Domačini in sosedje, pridite!

Zbigovci pri Radgoni. Tukajšnja begunka iz Goriškega Ivana Štubl, ki se nahaja od leta 1916 v Zbigovcih, ima šest sinov-vojakov. Ti so: Alojz, Karel, Franc, Josip, Ivan in Emil. Pač častno za slovensko mater, ki je zredila toliko sinov za cesarsko suknjo!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Dne 30. dec. je po zelo kratki mučni bolezni in sprevidena s sv. zakramenti za umirajoče mirno in Gospodu zaspala mlada kmetica Antonija Stramič iz Stanetinjec. Pogreb se je vršil ob obilni udeležbi na novega leta dan. Rajna je bila komaj 34 let stara ter zapušča moža in pet malih otrok. Naj ji bo zemljica lahka!

Sv. Križ pri Ljutomeru. Stalni dobrotnik tukajšnje revne šolske mladine so naš vlč. g. župnik Josip Weixl, ki so tudi letos v enak namen darovali 10 K, za kar jim zahvaljuje v imenu uboge šolske mladine — šolsko vodstvo.

Veržej. Na Božič je nagloma umrl Ivan Rajnar, veren, pošten in značajan mož, ki je bil zaradi svojega mirnega nastopanja obče priljubljen. Polnih 16 let je gospodaril pri tržanki Ter. Oni sak, 9 mesecev je bil tudi v vojni službi. Dolgotrajna, zavratna bolezen ga je spravila pod grudo. N. v m. p. — Dne 20. decembra je zaspala v Gospodu po dolgi bolezni Jera Žabota, žena veržjskega cerkvenika. Dva dni pozneje se je vršil pogreb, katerega so se razen domačih ebčanov s svojim župnikom pridružila tudi iz Marijanišča 2 duhovnika ter več slovenskih klerikov in fantov. N. p. v m.!

Ljutomer. Tukajšnji železniški uslužbenec Košar je padel pretekli petek dne 4. t. m. pri premikanju tako nesrečno pod lokomotivo, da mu je stroj odrezal obe nogi; razven tega pa še je dobil nevarne poškodbe v trebuhu in na glavi. Umrl je že eno uro potem na poti v radgonsko bolnišnico. Zapušča vdovo s 6 nepreskrbljenimi otroki. Pokojnik je bil marljiv, skrben in zanesljiv v svojem poslu. Težko ga bodo pogrešali na kolodvoru. N. v m. p.!

Sv. Marko nize Ptuja. V nedeljo po večernicah, dne 13. t. m., bo v »Posojilnici« občni zbor Bralnega društva.

Ptuj. Ker je tajnik Kmetijske hranilnice in posojilnice pri vojaki, prošnja za oprostitev pa še ni rešena, in ker nimamo v okolici Ptuja na razpolago uradnika, ki bi lahko vodil posojilnico, mora prihajati uradnik iz Maribora, kateri vsled obilice svojih poslov mora priti le v nedeljo. Prošijo se vse stranke, da ta vsled vojne nastali pslozaj upoštevajo in se v nedeljo od 9. do 12. ure predpoldan in popoldan pred in po večernicah od 1. do 4. ure potrudijo v posojilnico, kjer lahko opravijo svoje posle. Upamo, da bo kmalu mogoče uradovati v večjem obsegu!

Sv. Jurij ob južni žel. Vabimo k občnemu zboru Kmetijske podružnice v St. Juriju ob južni žel. v nedeljo, dne 20. t. m., ob 9. uri popoldne, v ljudski soli v St. Juriju. Vspored: 1. Poročilo načelnika in tajnika. 2. Poročilo blagajnika in pregled računov za leto 1917. 3. Volitev delegatov za občni zbor v Gradcu. 4. Pobiranje udnine za leto 1918. 5. Predavanje potovalnega učitelja g. Goričana. 6. Raznoterosti. 7. Volitev novega odbora.

Teharje. Naša društva priredijo prihodnjo nedeljo, t. j. dne 13. januarja, popoldne po večernicah dr. Krekovo slavnost z jake zanimivim vsprejedom. Čisti dobiček je namenjen Tiskovnemu domu v Mariboru. Pridite v obilnem številu, da tako pomagamo tudi mi posaviti sredi »nemškega« Maribora ponovni Tiskovni dom.

Celje. Mestni magistrat naznanja, da je s 1. jan. stopilo v veljavo novo obdačenje psov za mesto Celje. Do dne 15. febr. t. l. morajo biti na mestni policiji naznanjeni v svrhu obdačenja vsi psi, kojih lastniki se nahajajo v Celju. Za pse, priključene na verige, je plačati 10 K letnega davka, za ostale pa 15 K. Za pse pa, ki so samo mimogrede v celjskem mestu, 4 K davka.

Lepanjiva pri Mozirju. Dne 31. dec. smo spremljali k zadnjemu počitku vrliga moža in dobrega robestnika Franca Mikek. Star je bil 62 let. Bil je skrben in vnet za gospodarstvo. Bil je veren mož, znan daleč na okoli. Blagemu možu svetila večna luč!

Saleška dolina. Dne 23. nov. in dne 23. dec. so se priredili trije delavski shodi in sicer v Skaljah, v Velenju in v St. Janžu na Vinski gori. Govoril je in obširno razlagal o uspešnem delovanju državnega poslanca dr. Karla Verstovške rudar V. Zajc. Vsi trije shodi so se izborno obnesli. Delavci so povsodi izrekli neomejeno zaupanje svojemu poslancu dr. Karlu Verstovšek.

Brežice. Slovensko katoliško izobraževalno društvo, Dekliška zveza in Slovenska Straža priredijo v nedeljo, dne 13. t. m., popoldne po večernicah, v župnišču svoj redni letni občni zbor z govori in deklaracijami. Pridite v obilnem številu!

Mrkopalje na Hrvatskem. Naznani, dobrodošli »Slov. Gospodar«, da je umrla dne 2. dec. mnogoletna bralka »Slov. Gospodarja« gospa Antonija soproga vmir. nadučitelja g. Franca Sinko v Mrkopolju, kateri že 50 let slušbuje ter je 40 let zvest naročnik »Slov. Gospodarja«, da poizve vsaki teden, kaj se li godi po Slov. Štajerju, zlasti pa v rojstnem kraju, pri Sv. Juriju ob Ščavnici. Bila bi letos zlata gostinja, toda smrti je uničila, tedaj ne več tukaj, ampak nad zvezdami se vidimo!

Najnovejša poročila.

Sporna točka mirovni pogajanj.

Trockij je na čelu ruskih mirovni posredovalcev dospel v Brest Litovsk. Pogajanja še se torej niso razbila, kakor so se nekateri bali. Pač pa je točka o samoodločbi narodov, v kolikor pridejo v poštev nekdanje ruske pokrajine Poljska, Litevsko, Kuronsko, še vedno sporna. Nemci so na stališču, da se je samoodločitev v teh pokrajinah deloma že izvršila, deloma pa se bo; o umaknjenju čet pa sedaj nečemo nič slišati. Boljševiška vlada jim je nato odgovorila: »Nemci govorijo o tako zvanem izrazu volje, ki je bil že podan na Poljskem v Kuroni in v Litevski. Nemci dobro vedo, da gre samo za izraz volje skupine novo ustvarjenih državljanov in posestnikov v zasedenih pokrajinah, da pa o narodih samih ni govora. Pod izjemnim stanjem, pod nemškimi bajoneti in pod vodstvom generalov je smešno govoriti o svobodnem izražanju ljudske volje. Če so si tega tako svesti, da je ljudska volja taka, kakor oni žele, da bi bila, zakaj se potem tako zelo bojé staviti svobodno vprašanje do prebivalstva. Nemška vlada je pripravljena opustiti del zasedenih pokrajin, ki pripadajo Rusiji brani se pa zapustiti Poljsko in Litevsko. Tega ruska revolucija ne more sprejeti in ne bo nikdar sprejela. Ruska revolucija ne bo storila nobenega koraka nazaj. V takih okoliščinah pač ni upati, da bi se že zdaj sklenil mir. Že to je veliko, če se bo podaljšalo premirje, ki poteče dne 1. januarja.

Boljševiki in Ukrajinci.

Mirovni pogajanj v Brest Litovsku se tudi udeležujejo zastopniki ukrajinske ljudovlade. Boljševiki torej sedijo skupaj z Ukrajinci pri isti mirovni mizi. Na Ruskem se pa tepejo med seboj. Dne 5. januarja je namreč poteklo premirje, sklenjeno med boljševiki in Ukrajinci, in boj med četami obeh strank se je že začel z vso srditostjo.

Brez Alzacije in Lotaringije ni miru.

Preteklo nedeljo je sklical francoski ministrski predsednik načelnike vseh francoskih strank, da jim naznani razloge, vsled katerih Francija odklanja mirovne predloge. Pri tej prilici je rekel: Dokler Nemčija ne vrne Franciji deželi Alzacijo in Lotaringijo, kateri ji je odvzela v francosko nemški vojni leta 1870, ne sklene Francija nobenega miru.

Nove cene. Vsled velikanske draginje smo priporočili zvišati tudi cene listov v podrobnem razprodaji. Od zdaj za naprej stanejo posamezne številke »Slovenskega Gospodarja« 16 v, ponedeljkove »Straže« 10 v in petkove »Straže« tudi 16 v, kar naj cenj. kupovalci listov blagohotno vzamejo na znanje.

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru naznanja cenjenim odjemalcem, da bo njena trgovina celi mesec januar vsak dan od 3. ure popoldne naprej zaprta radi ogromnega dela, ki se kupiči dan za dnem znotraj in radi pomanjkanja osebja.

Cene za naznanila ali inserate v Slov. Gospodarju se zvišajo. Draginja od dne do dne bolj narašča. Tako se je podražil papir za 600%, barva za 400%, masa za valjarje za 1000%, surovo olje za 300%, kurjava za 500% itd. Zaradi tega smo žal prisiljeni od zdaj za naprej zvišati ceno za inserate. Od zdaj za naprej bo stala pri enkratni objavi 1 petlitrsta, ki je 3 milimetre visoka in 47 milimetrov dolga 48 vinarjev oziroma kar je isto, 1 kvadratni centimeter prostora stane 36 vinarjev; pri dvakratni ali večkratni objavi pa bo stala petlitrsta 40 vin. oziroma kvadratni centimeter 30 v. Pri »Malih oznanilih« pa bo stala vsaka beseda 10 v. Cenjene inserate prosimo, da blagovolijo to zvišanje vzeti na znanje.

Kako si je treba naročiti Slovenskega Gospodarja? List je treba plačati vedno naprej. Kdor si list naroči po dopisnici, dobi le eno številko s poloznico na ogled. Še le, ko pošlje denar, se mu začne list redno pošiljati. Svetujemo vsem, ki želijo postati novi naročniki našega lista, da ne pišejo prvokrat dopisnice in ne zahte-

vajo lista s položnico na ogled, ampak naj si kupijo na pošti poštno nakaznico ter nam takoj pošljejo po nakaznici denar, potem bodo list dobili v roke tekom enega tedna. Če pa najprej zahtevajo od nas položnice in potem po njej pošljejo denar, lista gotovo pred tremi tedni ne bodo redno dobivali, ker položnice mi preko Dunaja včasih se-le čez 10 dni dobimo. Na položnico ali nakaznico napiši razločno svoje ime ter kraj in pošto. Ako si list že dozdaj dobival, napiši na položnico ali nakaznico besedo: star naročnik in pristavi zraven tisto številko, ki jo najdeš na ovitku svojega lista. Če si pa list naročiš prvič, potem pa zapiši na položnico ali nakaznico: nov naročnik. »Slovenski Gospodar« stane za celo leto 8 K, za pol leta 4 K, za četrto leta 2 K; za vojake za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrto leta 1 K.

Naročniki, pozor! Pri poštni hranilnici na Dunaju stavkajo uradnice, ker se jim ni zvišala plača, kakor so zahtevale. Radi te stavke ne dobimo skoraj nobenih položnic iz Dunaja. Mi torej ne vemo, kdo nam je poslal naročnino. Zato se zdaj dogaja, da marsikateri naročnik, ki je list že plačal, lista kljub temu ne bo dobil, ker še minismo dobili denarja. Posebno novinaročki bodo še morali potrpeti, dokler se razmere na Dunaju ne izboljšajo. Kdor pa si list želi na novo naročiti, naj ne piše dopisnice in ne zahteva položnice, ampak naj takoj pošlje denar po nakaznici ter naj pristavi k svojemu imenu tudi besede nov naročnik. Potem bo list takoj dobil.

Križev pot za vojni čas je nedavno izšel v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Vsebinska je mila, res v srce segajoča, nanašajoča se na razne razmere, ki so nastale vsled vojske ter silno tolažljiva za trpeče domače vojskujočih se vojakov. Pridejane so molitve za mir, kakor tudi prošnje za žive in pobožnost za duše rajnih naših vojakov. Knjižica stane s poštino vred 30 vinarjev in se naroča v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Jo jako priporočamo!

LISTNICA UPRAVNIŠTVA

F. Z. Spod. Vol. št.: Obrnite se s posebnim pismom na deželnega odbornika dr. K. Verslovška v Mariboru. Opisite mu ves Vaš slučaj. Pozdrave! — Mala Nedelja: Zal, imamo premalo prostora za take pozdrave. Naj raje opiše boje njegovega oddelka. Pozdravljeni! — I. F. Brenčgov: Hotinja vas je v župniji Slivnica pri Mariboru. — Postiljon V. R.: Hvala Vam lepa za članek. Bomo priobčili v prihodnji številki. Le večkrat nam kaj poročajte! — Slovenski topničarji ob Piavi in drugi: Za poslano pozdravo iskrena hvala! Slovenskim junakom vračamo rodoljubne pozdrave! — Staritrg F. F.: Obrnite se na dotični naslov. — Poljčane: Obrnite se do svojega državnega poslanca. — Sv. Jurij v Slov. gor.: Pride prihodnjič med „Žrtve.“ — Dopisniku o zaprisegi novih meščanov v Mariboru: G. trgovec Andrašič nam zatrjuje, da je izvršil potrebne trgovske šole z odliko in je nemškega jezika v besedi in pisavi popolnoma zmožen. Njegovo geslo baje je: Kolikor jezikov znaš, toliko ljudi veljaš. — Dogoš: Poročajte nam, kdo hujša proti jugoslovanski deklaraciji. Takim nemškutarjem, ki pljujejo v lastno skledo, je treba odkupiti korajžo. Pozdrave! — Stavenški vrh: Za to številko prepozno. Priobčimo prihodnjič. Poročajte o tem poslancu Roškarju! — Sv. Ana v Slov. gor.: Prepozno za tokrat. — Podov: Opisite cel slučaj poslancu Pišku. — Oblaki — Juršinci: Prihodnjič. — Pepca Muro-poljska: Hvala za izvrsten članek, ki pa je došel za to številko prepozno. Iskrene pozdrave! — F. V. Botkovič: Zveplo in galica se naroči po občini pri okrajnem zastopu. Ali bo letos dovoli galice, še sedaj ne vemo. — Braslovče: Bodemo priobčili. — Več dopisov in poročil smo morali radi pomanjkanja prostora odložiti za prihodnjič.

Loterijske številke:

Gradec, dne 2. januarja 1918 56 84 24 59 66
Ljub. dne 5. januarja 1918 11 76 12 29 79

Vabilo na naročbo Pondeljkeve Straže. Straža, ki izhaja v pondeljek, se more naročiti tudi sama za se. Sama pondeljkeva Straža stane:

za celo leto K 4.—
za pol leta K 2.—
za četrto leta K 1.—

Naročnina se pošlje na naslov Upravištvu Pondeljkeve Straže v Mariboru. Že zadnji pondeljek smo priložili položnice nekdanjega Našega Doma, po katerih se tudi lahko pošlje naročnina za Pondeljkevo Stražo.

Kompletne

kurjake

v vsaki velikosti, stroje za valjenje za male in velike posestnike, mline za drobljenje kosti za pripravo kmeti za krmo (na ročno ali gonilno moč), se kupi pri tvrdki Nickerl & Co, družba z o. z. s specialno podjetje za racionalno gojitev perunine in druge drobne domače živine, Inzersdorf št. 84, pri Duraju. Zahtevajte velik cenik. Učna knjiga št. 84 za 1.— K v znamkah. (Mosse 1)

ORGANIST IN cerkovnik - (invalid)

Iščem službe kje na boljši župniji. Pred vsem si želim prosto stanovanje, če mogoče s kakim vrtom. Če kaže, nastopi tudi sčasno. Blagohotne ponudbe na upravnico Slov. Gosp. pod »Organist invalid št. 37.«

Da se v najem dobro ideča gostilna in trgovina s kope, blagovna okoli cesti Srednja-Ljutomer, žganja in vina se toči na leto čez 6000 hl. Pogoji ugodni. Kder žel vzeti v najem, se naj oglasi pri Martinu Trstenjaku, gostilni, Vodnani 2, p. Sv. Bolfeak pri Srednji.

Iščem za svoje posestvo, katero meri 15 orolov, blizu Slatine ležeče, večje in pridnega vinčarja, v poštev pride družina, katere je že bila kje za vinčarja in se pri vsakem delu spozna. Dobi zemljo za sebe za živež in vrh tega še dobro plašč. Ponudbe pod »Vinčar št. 20« na upravnico.

Andrej Kobav pensionist v Smarju pri Jelšah, želi kupiti ali v najem vnet majhno posestvo s stavovnjem in biev m, na katerem bi se pridelalo za dve osebi in za par av nj potrebnega živeža. Posestvo bi moralo biti blizu ceste in v ravni za dobro pitno vodo. Tudi mora biti prilagojeno kupiti potrebnih drv.

Poštna kuharica, ki zna sama dobro kuhati, srednjih let, se proti dobrem plačilu takoj sprejme. Oglasi se raj v trgovini gosp. Vrišča v Ljutomeru. Sprejme se ob enem tudi priden hapeč malj h let, h konu.

Travniki, dva orala, sladka krma, se da v najem na Tezni pri Mariboru. Vprašajte pri Štefanu Ekert, v Staršah 37, Sv. Janž, p. Pt. j.

Da zakonska, kreпка, brez otrok, iščeta malo posestvo v najem ali za stavovnje z nekaj ožive. Sprejmeta tudi službo za majerja ali vinčarja v maribor kem okraju. Naslov: Franz Majer, pri Gritu, Attendorfberg, p. Tobelbab pri Gradcu.

Več mizarskih p. močnikov sprejme mizarska delavnica s strojnimi obratovi G. Repič, Poljska pri Celju. Stanovanje in hrana v hiši.

Du ovnik v pokonu knji hišo, priprosto belj na samoti s posestvom za eno travo. Ponudbe s cenami in upravnimi listi pod »Duhovnih št. 7«

Zamenjam lepo črno sukneno jopo, meške lovske srajce, bluze, staro pestelj, pernico in sglavnik za špih, olje in surovo maslo. Predpasnike, nove prtiče in še lezno peč prodam proti gotovini. Schmidt, Maribor, Koroska cesta 18. I. nadstropje. 60

Iščem se pridna složenja k učiteljskemu paru, katere ima kuhar. Mala družina, malo posestvo v bližini mesta. Same tako, ki služijo po več let, se naj oglašajo pod »M. G. 52 na uradništvu Sl. Gosp.«

Učenec poštenih staršev in z dobrim šolskim spričevalom se sprejme v trgovino Davorin Tombah, Sv. Vid pri Ptiju. 61

Apno, nergašeno odda za drva Jožef Neger, Maribor, glavni trg št. 21. 64

Proda se zimska suknja za gospode celo prevlečena s kožuho. Naglasi: III., vrata 15, Maribor. 63

Mizarski učenec se takoj sprejme. Maribor, Rotorški trg 8. 65

Najemninska in obrtna hiša

v Mariboru z velikim dvoriščem in vrtom se proda. Nastanitev pod Koroska ulica L 54 na Kienrichovo sušeno ekspedicijsko. Gradec, Fischer (Kien 3)

Stare, veslar za popolnitev popolnoma spozna.

SODE

iz trdega lesa, o juste ali finazve, kupi vsako mizno, ponudbe z navedbo vsebine, števil in kakovosti sodev se pošljejo na naslov: Industrie-u. Versandwerk »Urx«, Gradec, Strauchergasse št. 16. (Kien 5)

Lepilo razlinski l m „SILESIA“

tekoč, za takojšnje rabe za pošte, železne trake, obrsti in industrije K 166.— 106 kg. v sed h po 100 do 100 kg brutto za oet o od Gradca. V napojenih sed h po 100 kg 1 kg po 180 K. Embalaža in dovolj se posebej zaračunani. Pošta pošiljatev: franko embalaža in poštnina v plačevirasti posedi 4 K 50 vira. do 5 kg brez embalaža za masno K 1080. Za naročila v vsognih specialne cene. Vsi ofrt neobvezni. Velika razpošiljalnica:

Industrie-u. Versandwerk URAX“, Gradec, Strauchergasse 16. Telefon 0.11. (Kien 4)

Kdo kaj ve kje je begunec Jožef Forncrder, (bežec iz St. Lorenca pri Moči, ki se nahaja baje v ptuškem okraju. Naslov se naj sporoči na naslov: Markvčič Ivan, k o k Sub. Abt. III Zve, Gornja Raig na Štaj. 49

Podpisana sem razžalja P. Kreitnirja pri rekviaciji živine in ga prosim odpustiti.

Urx Gselmzn, 44 Dogoš pri Mariboru.

Harmonij na dva menala, jako pripa en za org. uč. n. s. predorg. pri Sv. Jakobu v Slov. gor. 86

Učenec, krepek in zdrav s primerno šolsko izobrazbo se sprejme takoj v trgovini z mešnim blagom L. Selweatner na Vrascem. 89

Zahvala.

C. kr. avstr. vojaški vdovski in sirotinski zaklad pod najvišjim pokroviteljstvom Njegovega ces. in kralj. apost. Veličanstva mi je danes po svojem zaupniku g. Ivanu Vodlak, c. kr. davčnem upravitelju v Šent Lenartu v Slov. gor. iznesek po 1000 K, za katero svojo je bil noj umrlj mož Ignac Bauman kot vojak zavarovan, v gotovini izplačal.

Ne glede na malenkostno premijo, katero sem od podpore v obrokih plačala, temveč bolj na besede, katere se uresničijo, da ima zavarovanje tudi veljavo, ako voj. k. doma umre, izrekam najtoplejšo zahvalo zgoraj imenovanemu zakladu za to dobrodelno podjetje, in gospodu upravitelju Iv. Vodlak za dohodno posredovanje.

Spodnji Gasteraj, dne 6. prosinca 1918.

Neža Bauman.

Licitacije konj.

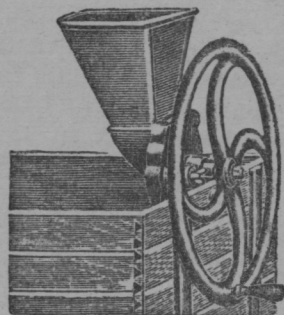
Licitacije konj, ki potrebujejo še odpočitka, oziroma takih, ki so nesposobni za vojaško službo, se bodo vršile pri stabilnih konjskih bolnišnicah in razpečalnicah konj kot sledi:

V stabilni konjski bolnišnici v Mariboru dne 12. in 26. januarja, 9. in 23. februarja ob 9. uri predpoldne, v stabilni konjski bolnišnici v Radgoni dne 8., 19. in 28. januarja, 5. in 19. februarja, vsakokrat ob 9. uri predpoldne, v stabilni konjski bolnišnici v Šostanju pri Celju dne 13. in 27. januarja, 7. in 17. februarja, vsakokrat ob 10. uri predpoldne, pri razpečalnici konj v Ljubljani dne 12. in 26. januarja v Nusakovi vojašnici ob 9. uri predpoldne, pri razpečalnici konj na Uacu pri Rakeku dne 10. in 24. januarja ob 10. uri predpoldne, pri razpečalnici konj v Kočevju dne 10. in 16. januarja ob 10. uri predpoldne na šolskem travniku.

K licitaciji bodo pripuščeni le taki ponudniki, ki bodo imeli od politične oblasti potrjeno legitimacijo, da so kmetovalci. Konjski mešetarji in prekupci ne bodo pripuščeni k licitaciji.

Ročni mlin za zdrob in moko!

Cena	Teža približno
155.— kron.	15 — kg.
Poljedeljski stroji in orodje!	Poljedeljski stroji in orodje!

Mlin se razpošilja opremljen z zamahnim kolesom in akiranim vsipalnikom. Cena mlinu je v tovarni 155 — kron, plačljivo v naprej brez odbitka; zavihanje in poština se računi za lastno ceno separatno. Mlin melje troje vrst izdelka in sicer: debeli zdrob, fini zdrob in fino moko. Za kvaliteto, da naročnik prejme dober in nepokvarjen mlin se jamči!

Mlin se naroča pri tvrdki: „D. STUCIN.“

Dunaj XVIII. okraj, Höhnegasse št. 4.

(Dopisje se slovensko)

88

+

Vsega megalnemu je depadlo, da je dne 1. decembra 1917 v Lutzici (Sroja poklical nepoabnega, ardnoljubljenega soproga, go-p.

ALOJZA POPELAR

e. kr. štabneg. na ednka, eos zate in velike srebrne ardnostne kalajne

iz zvestega službovanja k sabi. Pogreb se ja v št. z vojaškimi ostai, dne 3. decembra 1917 v Kragujevcu.

Brezevo pri Sevnici, dne 1. jan. 1918

Žalječa vdova: Ana Popelar.

ZAHVALA.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so se na Janževo udeležili pogreba našega

Ivan-a Rajnar-ja,

posebej še preč. gospodu župniku, nadalje gospodu d. hovniku iz samostana izrekava iskreno hvalo

Alojzi-a in Terezija Onišak.

Veržej, dne 6. januarja 1918.

Naznanilo.

Ljudska hranilnica in posojilnica v Celju

obrestuje hranilne vloge začeti s
1 januarjem 1918

po $3\frac{3}{4}\%$

Specerijška in kolonijalna trgovina

Na **Ivan Ravnika**, Na
debele! **Celje** drobne

kupuje po najvišji dnevni ceni
SUHO SADJE ter je za to edini
nakupovalec za okraj Celje.

Kalijevo sol

kemično preiskano 43.20% no ima še v zalogi
Zadruga v Račah. Vreče mora kupec sam
poslati.

Smrekovo skorjo,

čreslo in kostanjev les kupi vsako množino

Jakob Vrečko.

Maribor, Cvetlična ulica št. 8. 1092

Hranilnica in posojilnica v Št. Ilju v Sl.
goricah obrestuje od 1. januarja 1918
hranilne vloge

$2\frac{3}{4}\%$

Prošnja Slovencev v Nemčiji.

Slovenci v Gladbecku v Nemčiji pristrčno pro-
sijo veleč. duhovništvo in druge dobrosrčne rojake
v domovini, ki imajo na razpolago kaj knjig, da
nam blagovolijo za povečanje naše majhne sloven-
ske knjižnice odstopiti slov. knjige. Tukajšnji Slovenci
se vrlo zavedajo svoje narodnosti, a manjka jim
slovenskega čtiva. Za vsak najmanjši književni dar
izrekam že vnaprej v imenu gladbeških Slovencev
svojo najpristrčnejšo zahvalo.

Za Slovence v Gladbecku:

Kaplan Tensundern,
Gladbeck, Westfalen, Nemčija.

Od c. kr. urada za ljudsko prehrano
legitimiran nakupovalec KAREL
ROBAUS, Maribor, Koroška cesta
št. 24. kupuje vsako množino zelja
in repe. P. n. producenti se pozi-
vajo, naj mu pošljejo svoje ponudbe
pismeno ali ustmeno

Dovoljenja za pošiljanje, z
katerimi je prevoz dovol-
jen, se preskrbijo. 546

Nakup lesa!

Navedite skrajno
ceno, naloženo na
žel. postaji in rok
oddaje! Takošnje
plačilo proti dupli-
katom tovarnih li-
stov! 961

Ponudite na metercent:

Kostanjev les, hmeljske dro-
ge (stare) hrastov les, smre-
kovo skorjo. Na kubični me-
ter: Okrogel les (smrekov,
borov, hojov) — les za ja-
me (Grubenholz).

Vinko Vabič,
veletržec,

Žalec, Južnoštajersko.

Ivan Hajny

zaloga in zastopstvo poljedelskih strojev

Maribor ob Dr. Kokošinekova ul. 32.

priporoča cenjenim posestnikom raznovrstne stroje
posebno vitelne, mlatilnice slamoreznice, reporez-
nice, sadne mline, stiskalnice, sežalke, sejalne in
kosilne stroje, močno pocinjene brzoparilnike, kotle
za žganje žgati in zboljšane drobilne mline s ka-
terimi se lahko doseže vsakovrstna moka.

K takojšnjemu nakupu se toplo priporoča, ker se
bodo stroji radi pomanjkanja surovin vedno težje
dobili in bodo cene vedno višje. Solidna postrežba.
Na dopise se točno odgovarja.

Kotle za žganje in za kuhanje
ter parjenje svinjske krme,
slamoreznice, mline i. t. d.

vse prvovrstno ima naprodaj

V. Kvartič, 847
Šoštanj štev. 130.

„Panorama-International“

Maribor, Grajski trg št. 3, zraven gostilne „k žrnemu
orlu“ se priporoča na obilen obisk. Odprto cel dan. Vstopnina 30 v.
otroci 20 v. Predstava traja 25 minut. Vojni dogodki iz vseh bojišč,
pokrajine vseh dežel celega sveta v naravni velikosti, slikovite in ro-
znične. Za malo denarja in malo izgubo časa se vidi mnogo zanimi-
vosti celega sveta. Kdor si enkrat ogleda „Panoramo“, pride kopei,
ker so vedno nove predstave.

Naznanila

za zavarovanje VII. vojnega posojila
c. kr. avstr. voj. vdovskega in sirotin-
skega sklada se sprejemajo v uradnem
poslopu okrajnega glavarstva v Mari-
boru, 2. nadstropje, vrata št. 26. —
Vodja pisarne: Janez Ev. Wesenjak. 1021

Ljudska hranilnica in posojilnica v Celju

registrirana zadruga z neomejeno zavezo

Obrestuje hranilne vloge po

$3\frac{3}{4}\%$

Za nalaganje po pošti na razpolago polo-
žnice poštne hranilnice štev. 92465.

Daje posojila

pod ugodnimi pogoji na vknjižbo, na po-
roštvo in zastavo Vknjižbo izvršuje poso-
jilnica brezplačno; stranka plača le koleke.

Uradne ure

vsak delavnik od 9. do 12. ure dopoldne.

OO „HOTEL BELI VOL“, Graška (cesarja Viljema) cesta štev. 9. OO

POSOJILNICA V GORNJI RADGONI

registrirana zadruga z neomejeno zavezo.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega in
se obrestujejo po najvišji obre-
stni meri. Obresti se pripisujejo brez posebnega
naročila koncem vsakega leta h kapitalu. Hra-
nilne knjižnice drugih zavodov se sprejemajo
brez vseh stroškov kot hranilne vloge, ne da
bi se njih obrestovanje kaj prekinilo. Za nala-
ganje po pošti so strankam na razpolago polo-
žnice c. kr. poštne hranilnice št. 93.871. Rentni
davek plačuje posojilnica sama.

Posojila se dajajo pod najugodnejšimi pogoji
in sicer na vknjižbo po $5\frac{0}{10}$, na po-
roštvo po $5\frac{1}{2}\%$. Izposojuje se tudi na zastavo
vrednostnih papirjev. Dolgove pri drugih denar-
nih zavodih prevzema posojilnica v svojo last.
Tozadevni stroški ne presegajo nikdar 7 K. Pro-
šnje za vknjižbo novih kakor tudi za izbris sta-
rih posojil dela posojilnica brezplačno, stranka
plača le koleke.

Uradne ure so vsak torek in petek od 9. do 12.
ure dopoldne. Ako pa pride na ta
dan praznik, se uraduje naslednji dan. Ob uradnih
urah se sprejema in izplačuje denar. Posojilnica iz-
plačuje tudi obresti vojnih posojil brez vsakega odbitka.

Pojasnila se dajejo, prošnje sprejemajo in vsi
drugi uradni posli izvršujejo vsak de-
lavnik od 8. do 12. ure dop. in od 2. do 5. ure pop.

Uradni prostori so v lastni hiši, Gornji
gris štev. 8. 2

